

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 4^ο

ΤΕΥΧΟΣ 16^ο

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2004

ΤΙΜΗ £0.5

ΜΕ ΤΗ ΠΡΟΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΠΙΘΕΣΗΝ ΤΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΗΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΑΣ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΧ. ΔΑΝ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306

Τ.Θ. 56091

Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα:

25864300 - 25864320

Υπεύθυνος Ὑλης:

κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:

Ἱερομόναχος Τύκων Ἀνδρέου

Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαλίδου

Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: € 0.50

Ἔτος: 4ο - Τεύχος 16ο

Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 2004

Εικόνα ἐξωφύλλου:

Σύγχρονη φορητή εἰκὼν τοῦ Ἁγίου

Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

Μητροπολιτικὸ Μέγαρο, 1999.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφοῦν
συνδρομητὲς καὶ νὰ τοὺς ἀποστέλλεται
τὸ Περιοδικό, μποροῦν νὰ
ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ γραφεῖο
Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Λεμεσοῦ στὰ κάτωθι
τηλέφωνα:

25864351, 25864340

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ: €4 ἐπιστώσ

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ: €5 ἐπιστώσ

Στὸν ποιμενάρχη# μας

(ὁ ὁποῖος ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του)

Θεοσεβής, ταπεινός,

Λαοπρόβλητος ὁ Ποιμενάρχης μας,

Ἐργάτης σθεναρός

στὸν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου.

Γλυκὺς ὁ λόγος του, θεϊκός

στῆς καρδιάς μας τὸ κελάρι

κατ' εὐθείαν μπαίνει,

τῆ θύελλα καὶ τῆ φουρτούνα

τῆς ψυχῆς καταλαγιάζει.

Ἀθωνίτης, Ἀγιορείτης

ἀπὸ τὸ περιόλι τῆς Παναγίας μας

καὶ τὸ ὄνομά του Ἀθανάσιος,

Ὅνομα λαμπρό, κληρονομιά βαριά

δύσκολη καὶ ἄγια ἢ ἀποστολή του.

Νὰ φλογίσει τίς καρδιές

νὰ πυρπολήσει τίς ψυχές

πυρσούς νὰ ἀνάψει.

Ζοφερὰ σκοτάδια νὰ διαλύσει

τὰ μονοπάτια τῶν πλανημένων

νὰ φωτίσει

τὴν ἀχλὺν τῆς αὐταπάτης

νὰ σκληρίσει.

Ταλαιπωρημένες ὑπάρξεις

οἱ ἄνθρωποι ὀλόγυρά του

κάτω ἀπὸ τὸ πλατύφυλλο πλατάνι

λίγες νὰ μαζέψουνε ὄροσσταλιόδε.

Καρδιές παλλόμενες

ψυχές μαραγκιασμένες

ψυχές παραστρατημένες

ὅλες ψυχές δεόμενες.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ,

τῆς ἀγάπης τοὺς κρουνοὺς Σου χρο

καὶ στῆριξε τὸν ἄγρυπνο,

τὸν ἄξιο στὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας

οἰκοστρόφο.

*«Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ
ἔτη».*

Παναγιώτα Μαρτίου

Φιλόλογος - πρώην Γυμνασιάρχης

Στύλος γέγονας Ὁρθοδοξίας, θεῖοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν, Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γάρ Πατρί τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Πρωτοπρεσβυτέρου Παρασκευᾶ Παρασκευᾶ

Ένα τροπάριό του ὁ πατριάρχης Γερμανός ὑμνῶντας τόν Μ. Ἀθανάσιο γράφει: *“Ἡ μεγάλη τῆς ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν ἐκκλησίαν”*. Ἄς παρακαθίσουμε λοιπόν κι ἐμεῖς σ’ αὐτὸ τὸ πνευματικὸ τραπέζι κι ὡς ἀπολαύσουμε τὴν πνευματικὴ τροφή, πού μᾶς παρέχει ἡ ἅγια μνήμη του.

Ὁ Ἀθανάσιος γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια γύρω στὰ 295 μ.Χ. Δέν ξέρομε πολλὰ γιὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια μιμῶταν στὰ παιχνίδια του τὸν ρόλο τοῦ ἱερέα καὶ προῦσε ἀκριβέστατα τὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξη, ἐξάγεται πὸς θά εἶχε εὐσεβεῖς γονεῖς.

Σπούδασε στὴ φημισμένη Σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας πού συνεδύασε τὴν Πλατωνικὴ καὶ Ἀριστοτελικὴ μέθοδο καὶ παρακολούθησε τὶς συζητήσεις καὶ τοὺς ἰδεολογικοὺς ἀγῶνες δυνατῶν ἐκπροσώπων τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος, ὅπως ἦταν ὁ Ἀθηνάγορας, ὁ Πάνταινος, ὁ Κλήμης, ὁ Ὠριγένης καὶ ἄλλοι.

Σπουδαιότερη ὅμως μελέτη τοῦ Ἀθανασίου ἦταν ἡ Ἁγία Γραφή. Σύγχρονοί του μᾶς βεβαιώνουν ὅτι τὴν ἀποστήθισε ὁλόκληρη. Ἐτσι, ἐνῶ δέν ὑπῆρχε ἀνάγκη ν’ ἀνατρέχει γιὰ νὰ βρῖσκει τὰ σχετικὰ χωρία τὸ πνεῦμα του ἐκινεῖτο στὰ βιβλικὰ νοήματα μὲ μιὰ ἄνεση καὶ βαθύτητα καταπληκτικὴ.

Στὴ νεανικὴ του ἡλικία γνώρισε τὸν μεγάλο δάσκαλο τῆς ἐρήμου, τὸν Μέγα Ἀντώνιο, τοῦ ὁποῦ ἀργότερα θά γράφει τί ζωὴ.

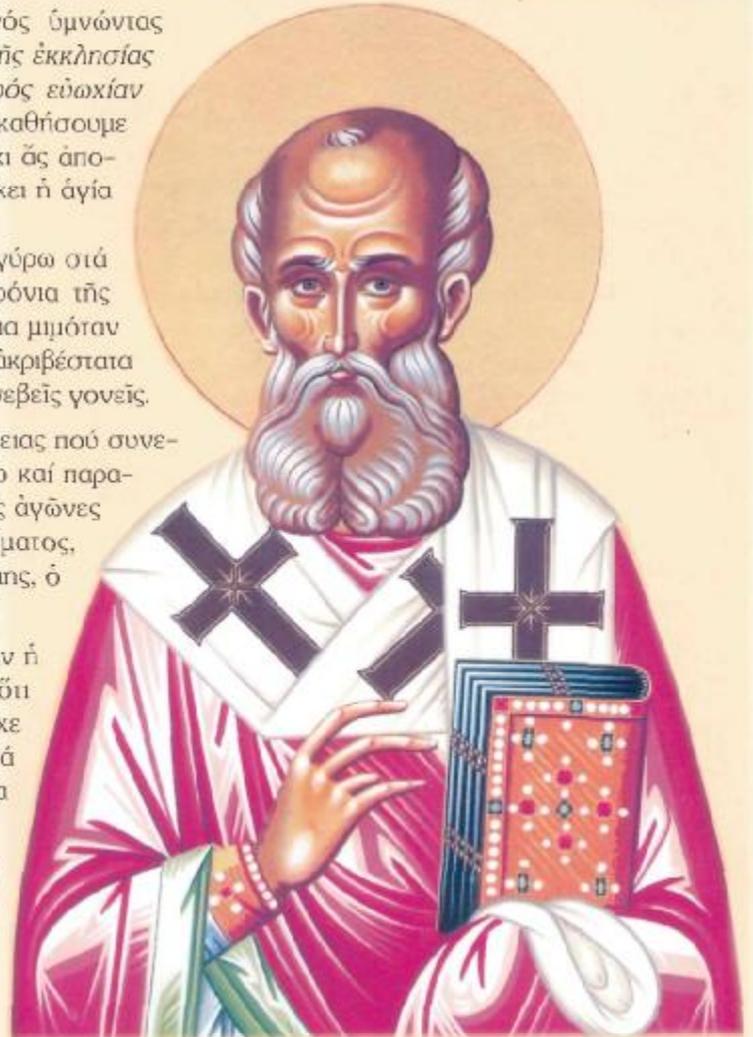
Μιά ἀγάπη ἔνωσε τὸν μεγάλο γέροντα ἐρημίτη μὲ τὸν νεαρό Ἀθανάσιο, πού ἔδινε γιὰ τὸ μέλλον λαμπρὲς ἐλπίδες.

Κάτω ἀπὸ τὸ πατρικὸ βλέμμα τοῦ Ἀντωνίου γράφει τὰ δύο πρῶτα ἀξιόλογα συγγράμματά του: **“Λόγοι κατὰ τῶν Ἑλλήνων”** (κεντὰ τῆ ματαιότητα τῶν εἰδώλων καὶ τονίζει τὴν ὑπαρξη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ). **“Λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας Αὐτοῦ.”** (Προσπαθεῖ ν’ ἀποδείξει ἱστορικὰ καὶ φιλοσοφικὰ τὴν ἀλήθεια, τὸν σκοπὸ, τὸν χαρακτῆρα καὶ τ’ ἀποτελέσματα τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ).

Ἦταν τότε μόλις 23 χρόνων καὶ ἀπέδειξε μὲ τὰ συμβατικὰ αὐτὰ συγγράμματά του ὅτι ἦταν ἓνας δάσκαλος, ἐνῶ στὴν ἡλικία αὐτῆ ἄλλοι εἶναι μόνο μαθητῆς.

Ὅταν ξέσπασε ἡ ἀρειανὴ αἵρεση, ὁ Ἀθανάσιος ἦταν διάκονος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, χειροτονημένος ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Ἀλέξανδρο. Ὁ Πατριάρχης, ὁ μετέπειτα ἅγιος Ἀλέξανδρος, στὸ πρόσωπο τοῦ νεαροῦ διακόνου ἀκούμπησε λίγο ἀπὸ τὸ βῆρος τοῦ φορτίου, πού μέχρι τότε σήκωνε.

Τὸ 325 μ.Χ., πού ἔγινε ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας, συνῶδευσε τὸν γέροντα ἐπίσκοπό του “τοῦ χοροῦ τῶν διακόνων ἡγουμένους”.

Ἐκεῖ, χάρι στὴ μόρφωσή του καὶ ἰδιαίτερα χάρι στὴ θερμουργὸ καὶ ἀκλόνητη πίστη του, ἀποδείχθηκε τὸ κύριο πρόσωπο τῆς Συνόδου, ὁ σημασιφόρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ “Ἐκεῖνος”- ἔτσι τὸν ἀποκαλοῦσαν οἱ ἀρειανοί - πού κυρίως, “τὴν νόσον τοῦ ἀρειανισμοῦ ἔσπισεν”, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀπεφάνθησαν στὴ σύνοδο τῆς Ἀλεξανδρείας τὸ 339 μ.Χ. Ἡ φήμη του ἔκτοτε τόσο ἐδραιώθηκε, ὥστε ὅταν πέθανε ὁ γέροντας Πατριάρχης, ἀναδείχθηκε τὸ 328 Πατριάρχης στὴν Ἀλεξάνδρεια ὁ Ἀθανάσιος “ψήφω τοῦ λαοῦ παντός”.

Ἐκεῖνοι πού ταρακτῆκαν μ’ αὐτὴ τὴν ἐκλογὴ ἦταν μόνο οἱ ἀρειανοί. Γιὰ τὸν Ἀθανάσιο ἄρχισε μιὰ ζωὴ ἀγῶνων καὶ ἀγωνιῶν, γιατί γιὰ 46 χρόνια, ὡς ἐπίσκοπος, ἀγωνίστηκε μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος πολλές φορές ἄφησε

τὴν ἔρημο καὶ ἦρθε σπὴν Ἀλεξάνδρεια γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὸν μεγάλο ἀγωνιστὴ. Ὁ Ἅθανάσιος πέρασε στὶς ἐξορίες γιὰ 16 χρόνια, ἀλλὰ οὔτε γιὰ μιά στιγμή δὲν ὑποχώρησε νοθεύοντας τὴν ἀλήθεια πού ὑπεράσπιζε.

Ἡ σύνεση καὶ ἡ ἀκρίβεια στὴ διατύπωση τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως τὸν ἀνέδειξαν στυλὸν καὶ ἀλάνθαστον ἐρμηνευτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὥστε δίκαια ὁ Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς νὰ χαρακτηρίζει **“ὄρον μὲν ἐπισκοπῆς εἶναι τὸν ἐκείνου βίον καὶ τρόπον, νόμον δὲ ὀρθοδοξίας τὰ ἐκείνου δόγματα”**. (Ε.Π. 35 1128Α).

Παράλληλα πρὸς τοὺς ἀγῶνες του ἐναντίον τῶν ἀρειανῶν, ὁ Μ. Ἅθανάσιος οὔτε γιὰ μιά στιγμή δὲν λησμόνησε τὸ ποιμνίό του. Ἐκάνε περιοδεῖες στὶς ἐπαρχίες τῆς δικαιοδοσίας του γιὰ νὰ δώσει λύσεις στὶς παρουσιαζόμενες διάφορες ἀνάγκες. Ἐπισκέφθηκε τὴ Θηβαΐδα καὶ ἄλλα σημαντικὰ κέντρα. Γνώρισε τὸν ἀσκητὴ Παχώμιο, τὸν ἰδρυτὴ τῆς κοινοβιακῆς μορφῆς τοῦ μοναχισμοῦ καὶ συνδέθηκε μαζί του πολὺ στενά.

Παρά τὴν τεράστια δραστηριότητά του, ὡς ἐπίσκοπος, ζοῦσε βίῳ ἀσκητικώτατο. Ἀπέβλεπε στὸ νὰ πείσει τοὺς μοναχοὺς ὅτι **“τό μονάζειν ἔγκειται ἐν τῇ εὐσπλαχίᾳ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἢ τῇ τοῦ σώματος ἀναχωρήσει”**.

Ἐργάστηκε ἀκόμα γιὰ τὸν ἐκχριστιανισμό τῆς Ἀβυσινίας καὶ χειροτόνησε τὸν Φρουμέντιο, πρῶτο ἐπίσκοπο Ἀξώμης.

Στὶς 2 Μαΐου τοῦ 373 μ.Χ. ἡ καρδιά τοῦ Ἅθανάσιου ἠσύχασε καὶ ἔπαυσε νὰ πάλ्लεται.

Ἡ νίκη τῆς ἐκκλησίας ἐναντίον τοῦ ἀρειανισμοῦ ὀφείλει πολλὰ στὸν ἄκαμπτο αὐτὸ ἀγωνιστὴ, τὸν πτωχὸν ἐπίσκοπο ἀσκητὴ, τὸν βαθύ θεολόγο, τὸν ἄξιον ἐκκλησιαστικὸ ἡγέτη, τὸν πατέρα τῶν ἀδυνάτων.

Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στὸ ἐγκώμιό του, 6 χρόνια μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἅθανάσιου, παρατηρεῖ: **“Ἅθανάσιον ἐπαινῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. Ταῦτόν γάρ ἐκείνόν τε εἰπεῖν καὶ ἀρετὴν ἐπαινέσαι, ὅτι πᾶσαν ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν εἶχε τὴν ἀρετὴν, ἧ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἔχει. Θεῷ γάρ ζῶσι πάντες οἱ κατὰ Θεὸν ζήσαντες”**.

Στὴ μορφὴ τοῦ Μ. Ἅθανάσιου οἱ χριστιανοὶ πρέπει νὰ βλέπουμε τὸν ὁδηγὸ στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν διαφόρων αἵρέσεων, πού λυμαινόνται καὶ σήμερα τὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀλύγιστη καρδιά του καὶ ὁ φλογερὸς πόθος του γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἀλήθειας ἄς εἶναι τὸ φωτεινὸ τόξο καὶ στὴ δική μας πορεία.

Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ στό Σινᾶ

Ε Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ.κ. Ἅθανάσιος, οἱ ὀμαδάρχισσες τῆς Κατασκίνωσης τῆς Μητρόπολός μας καὶ ἡ Κοινότητα Νέων μαζί με ἄλλους προσκυνητὲς ἀναχώρησαν γιὰ τὸ Θεοβάδιστο Ὅρος Σινᾶ στὶς 20 ἕως 23 Νοεμβρίου 2003.

Στὴν ἱερά μονή τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἔγινε ὑποδοχὴ ἀπὸ τοὺς Πατέρες τοῦ Σινᾶ, ὅπου μετὰ τελέσθηκε καὶ ἡ Θεία Λειτουργία στό καθολικὸ τῆς Μονῆς. Τὸ ἀπόγευμα οἱ προσκυνητὲς πῆγαν σπὴν Ι.Μ. Φαρράν ὅπου παρακολούθησαν τὸν ἑσπερινό. Ἐπίσης, μεγάλη εὐλογία ἦταν ἡ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας σπὴν Ἁγία Κορυφὴ τοῦ

Θεοβαδίστου Ὅρους Σινᾶ ἀπὸ τὸν ἱερομόναχο τῆς Μητρόπολός μας π. Φιλόθεο. Ἄλλοι προσκυνητὲς συμμετεῖχαν ἀνυπόδιτοι στὴ Θεία Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Βάτου πού τέλεσε ὁ Μητροπολίτης μας.

Ἀκολούθως, μιά ὀμάδα προσκυνητῶν ἀνέβηκαν στό ἀσκητήριό τῆς Ἁγίας Ἐπιστήμης καὶ Γαλακτιῶνος. Μετὰ ἀναχώρησαν γιὰ τὴ Ραϊθῶ, ὅπου τελέσθηκε ἡ Θεία Λειτουργία.

Ἄλλη μιά προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ τῆς Μητροπόλεός μας ἔφθασε στὸ τέλος τῆς. Εὐχόμαστε καὶ εὐχαριστοῦμε τὸν Πανάγαθο Θεό, ὥστε νὰ ἔχουμε τὴν εὐκαιρία νὰ ζοῦμε τέτοιες ἐξαιρετικὲς ἐμπειρίες στοὺς ἱερούς χώρους τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μας.

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ - 1700 χρόνια από τό μαρτύριό του

Μέσα στά πλαίσια τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων πού διοργανώνει ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας γιά τά 1700 χρόνια ἀπό τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὅπως ἦδη ἔχει ἀνακοινωθεῖ, κυκλοφόρησε ὁ ἐπετειακός ἐορταστικός τόμος πού μέ προσωπική πρωτοβουλία καί ἐπιθυμία τοῦ Μητροπολίτη μας ἔχει ἐκδοθεῖ. Ὁ τόμος αὐτός ἀποτελεῖται ἀπό 832 ἐγχρωμες σελίδες μέ ὑμνογραφικό καί ἐγκωμιαστικό ὑλικό καθώς καί πλῆθος εἰκόνων καί ἀπό δεκατέσσερες ἐγκωμιαστικούς λόγους Ἁγίων Πατέρων καί ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων πρὸς τόν Ἅγιο Γεώργιο. Παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ ἀπόσπασμα ἀπό τόν πρόλογο τοῦ Μητροπολίτη μας καθώς καί ἀπό τόν πρόλογο τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαδίας καί Γορτύνης Ἀρχιμ. Χρυσόστομου, τοῦ ὁποίου ποίημα καί ἔργο εἶναι ὁ ἐξαισιος καί πολυάθλος αὐτός τόμος.

Γράφει μεταξύ ἄλλων ὁ σεβαστός ποιμενάρχης μας:

“**Σ**υμπληρώνονται ἐφέτος 1700 ἔτη ἀπό τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Ἁγίου, τόν ὁποῖον ὁλως ἰδιαίτερος εὐλαβούμεθα ἀπό τόν καιρόν τῆς διακονίας ἡμῶν εἰς τό Περιβόλι τῆς Παναγίας, τόν Ἄθωνα. Ἄξιζει δέ νά ἀναφερθῆ, ὅτι καί εἰς τίν καὶ ἡμᾶς Ἱεράν Μητρόπολιν, ὁ Ἅγιος Γεώργιος τιμᾶται τά μέγιστα, ἀφοῦ ὑπάρχουν 27 ναοί ἀφιερωμένοι ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δικαίως οἱ ἀνά τούς αἰῶνας ὑμνογράφοι τόν ἐξυμνοῦν καί

τόν γεραίρουν μέ θαυμασίους ὕμνους. Οἱ ὕμνοι αὐτοῖ συνεκεντρώθησαν διά τίν παρούσαν ἔκδοσιν κατόπιν πολλῶν κόπων καί προσπαθειῶν, ἔνεκεν τῆς πολλῆς αὐτοῦ εὐλαβείας καί ἀγάπης πρὸς τόν Ἅγιον, ἀπό τόν ἀγαπητόν ἀδελφόν π. Χρυσόστομο Παπαδάκη.

Ὁλόκληρος αὐτή ἡ συλλογή τοῦ ὑμνογραφικοῦ ὑλικοῦ ἀποτελεῖ τόν καρπὸν δεκαπέντε ἐτῶν ἐπιμόνου ἐρεύνης ἀπό τόν ἀξιόπαινον π. Χρυσόστομον, ἐντρυφήσεως εἰς τὰς βιβλιοθήκας τοῦ Ἁγίου Ὁρους, Ἱεροσολύμων, πολλῶν Ἱερῶν Μονῶν, Πανεπιστημίων ἐσωτερικοῦ καί ἐξωτερικοῦ καί ἀλλαχοῦ.

Μετά πολλῆς, λοιπόν, χαρᾶς καί προθυμίας ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λεμεσοῦ ἀνέλαβε τίν ἔκδοσιν τοῦ μεγάλου καί μνημειώδους αὐτοῦ ἔργου, ὑπὸ τόν τίτλο «ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΑ, ἐπὶ τῇ συμπλήρωσει 1700 ἐτῶν ἀπό τῆς μαρτυρικής τελειώσεως αὐτοῦ 303 - 2003 μ.Χ.»

Εὐχαριστίας ὀφείλομεν καί εἰς τόν διακεκριμένον Μ. Ὑμνογράφον τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, Δρ. Χημείας κ. Χαραλάμπην Μπούσιαν, διά τίν πολύτιμον αὐτοῦ συμβολήν.

Σκοπὸς τοῦ ὅλου ἔργου εἶναι νά προσφερθῆ τοῦτο εἰς τό φιλακόλουθον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καί εἰδικῶς εἰς τούς ἱερούς Ναοὺς καί Μονάς, ὡς εὐκαιρία πλείονος τιμῆς τοῦ γενναίου στρατιώτου τοῦ Χριστοῦ καί «νοεροῦ ἀδάμαντος», Γεωργίου.

Ἐσπεύσαμεν προθύμως εἰς τίν ἔκδοσιν ταύτην καί διά τόν λόγον ἀκόμη, ὅτι ὁ τόμος

οὗτος ἀφιερώνεται εἰς τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καί τό ἱερόν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐς θεωρηθῆ ἡ ἐνέργεια ἡμῶν αὐτῆ, ὡς ταπεινή προσφορά καί ἐνδείξις σεβασμοῦ καί ἀφοσιώσεως εἰς τό Σεπτόν Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον”.

Ἀκολουθῶς, στόν πρόλογό του, ὁ φιλάγιος καί φιλογεώργιος Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος Παπαδάκης, ἀναφέρει ὅτι: “Ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ὁ Τροπαιοφόρος, εἶναι ὁ ἐνδοξότερος τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων ὁ πῶ ἀγαπητός στό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῶν ὀρθοδόξων ἐθνῶν ὁ ἅγιος, στόν ὁποῖον ἔχουν ἀφιερῶθεῖ πολλές Μονές καί ἀναριθμητοί Ναοί ὅσο σέ κανέναν ἄλλον ἅγιο καί τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα ἀριθμητικά ἔρχεται πρῶτο μεταξύ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ὀνομάτων. Εἶναι ὁ ἅγιος ὁ «ἀγαπημένος τοῦ Θεοῦ καί τοῦ λαοῦ», εἶναι «ὁ μεγαλαθλητής καί μυριόνικος καί οἰκουμενικός εὐεργέτης», κατά τόν ἅγιο Νικόδημο τόν ἀγιορείτη. Ὁ ἅγιος μέ τόν ὁποῖο συνδέθηκε ἄρρηκτα τό Γένος, διότι μέσα ἀπό τίς ἀμέτρητες καί πολυχρόνιες περιπέτειές του, ἦταν τό θάρρος του καί ἡ ἐλπίδα του, «ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής καί τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός...».

Ὁλόκληρη χώρα, ἡ Γεωργία, τῆς ὁποίας φωτίστρια ὑπῆρξε ἡ Ἰσαπόστολος ἁγία Νίνα, ἐξαδέλφη τοῦ Ἁγίου, φέρει τό ὄνομά του. Τά ἅγια λείψανά του εἶναι ἐγκατεσπαρμένα σ’ ὅλο τόν κόσμον καί ἐπί δεκαεπτὰ αἰῶνες εὐλογοῦν καί ἀγιάζουν μέ τή χάρη τους ψυχές, θεραπεύουν ἀσθενεῖς καί καθιερώνουν θυσιαστήρια.

Ναοί του, σ’ ὅλη τή Μικρά Ἀσία παρά τοῦς διωγμούς, διασώθηκαν καί διατηροῦνται ἀπό Μουσουλμάνους, διότι καί αὐτοί, ἄν καί ἀλλόθρησκοι, τόν πιστεύουν καί ζητοῦν τή βοήθειά του στίς δυσκολίες τῶν. Τρανό παράδειγμα τό προσκύνημα τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κουδουνᾶ στή νῆσο Πρίγκηπο. Τά πλήθη τῶν προσκυνητῶν, πού κοπιαστικά ἀνηφορίζουν στό προσκύνημά του, εἶναι Μουσουλμάνοι.

Ἡ ἰδιαίτερη ἀγάπη τῶν χριστιανῶν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἶναι διαχρονική. Αὐτό ἐκφράσθηκε καί μέσα ἀπό τήν ὕμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας μέ τή γραφίδα τῶν κατά καιρούς μεγάλων ἢ μικρῶν, γνωστῶν ἢ ἀγνωστῶν ὕμνογράφων. Ἐκφράσθηκε καί μέ τή γραφίδα λογίων ἁγίων Πατέρων καί ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων πού συνέταξαν ὑπέροχους ἐγκωμιαστικούς λόγους.

Ἐφέτος, 2003 σωτήριο ἔτος, συμπληρώθηκαν 1700 χρόνια ἀπό τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Εὐφραϊνόμεστε πνευματικά, κάθε φορά πού γιορτάζεται ἡ μνήμη του, πού λειτουργοῦμε σέ ναούς του καί κηρύττουμε τό μεγαλεῖο τῶν κατορθωμάτων του καί τήν πρός τόν Χριστό παρρησία του. Αὐτή τήν ἰδιαίτερη εὐλάβεια πρός τόν ἅγιο τή βιώνουν ἑκατομμύρια φιλάγιοι χριστιανοί, τήν ὁποία ὁ καθένας ἐκφράζει μέ τόν δικό του τρόπο.

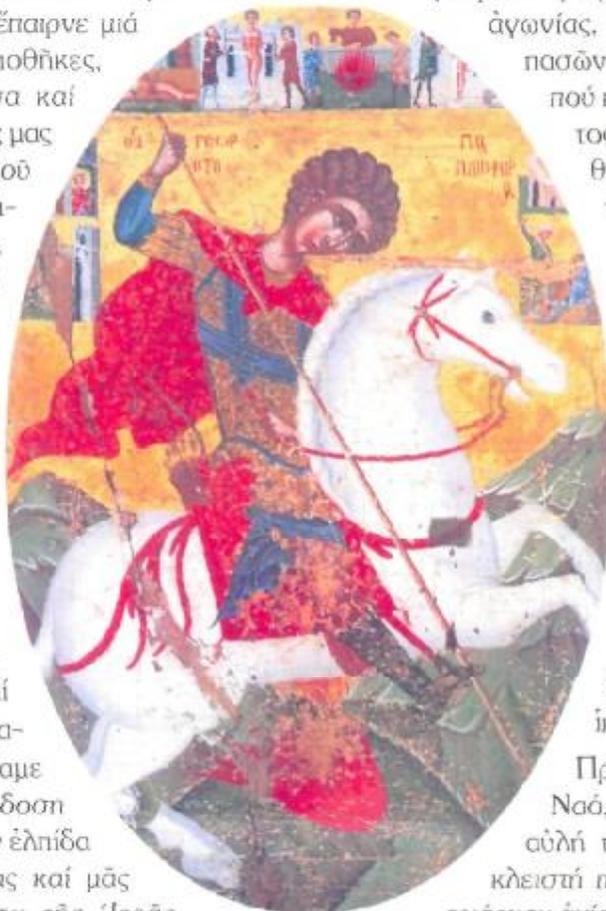
Πρῖν, λοιπόν, ἀπό δεκαπέντε χρόνια, γεννίθηκε μέσα μας ἡ σκέψη καί ταυτόχρονα ἡ ἐπιθυμία νά συγκεντρώσουμε ὅσο τό δυνατόν περισσότερο ὕμνογραφικό ὕλικό καί ἐγκωμιαστικούς λόγους, πού ἀφοροῦσαν στόν Ἅγιο. Ἡ συγκέντρωση αὐτή γινόταν ὅλα αὐτά τά χρόνια μέ τήν ἐλπίδα, ὅτι ἡ χάρη του θά ἐξασφάλιζε τήν ἐκδοσῆ, ὅπως καί ἐγένε. Σκοπός μας ἦταν καί εἶναι, νά προσφερθεῖ ἡ δυνατότητα στούς φιλακόλουθους, φιλάγιους καί φιλογεώργιους, κληρικούς καί

λαϊκούς, ενός έκτενέστερου και πλουσιότερου έορτασμού της μνήμης του και κυρίως στους απειράριθμους Ναούς του και τα πολλά Μοναστήρια, πού τιμώνται στο όνομά του, αφού θά υπήρχαν πλέον Ίερές Ακολουθίες προεόρτιες και μεθεόρτιες, καθώς και τα άλλα ύμνογραφήματα πού καθιερώθηκαν πλέον να συνοδεύουν τις κύριες Ακολουθίες, όπως αποδεικνύουν έδω και χρόνια οι έκδόσεις Ακολουθιών των διαφόρων αγίων, δηλαδή παρακλήσεις, καιρπισμοί, έγκώμια και έγκωμιαστικοί λόγοι. Όλα αυτά θά μπορούσαν να ένταχθουν κατ' επιλογή σε όρθρινές ή έσπερινές ακολουθίες και μέ περισσότερη άνεση σε άγρυπνίες. Θέλαμε, δηλαδή, ή έκδοση αυτή να άποιελέσει όχι ένα άπλό έπειταικό τόμο-συλλεκτικό κομμάτι, πού θά έπαιρνε μία θέση άξιας σε κάποιες βιβλιοθήκες, αλλά μία συμβολή στη ζωσα και πρακτική λατρεία της Έκκλησίας μας αναφορικά μέ τις δύο μνήμες του αγίου Γεωργίου, της 23ης Άπριλίου και της 3ης Νοεμβρίου, αλλά και καθ' όλο τό έτος μία συμβολή στις κατ' ίδιαν προσευχές των φιλογεωργίων αδελφών χριστιανών.

Ή έπέτειος της συμπλήρωσης των 1700 έτών από τί μαρτυρική τελείωση του αγίου Γεωργίου (303-2003 μ.Χ.) δέν έπρεπε να μείνει άπαρατήρητη, όταν καθημερινώς γιορτάζονται έπέτειοι για ποικίλα γεγονότα και πρόσωπα περιορισμένης σημασίας και έμβέλειας. Θεωρήσαμε πώς ήταν ή εύκαιρία για την έκδοση αυτή. Ο άγιος δέ διέψευσε την έλπίδα μας. Εύλόγησε τον κόπο μας και μάς έξασφάλισε την έκδοση μέσω της Ίερας Μητροπόλεως Λεμεσού της Έκκλησίας της Κύπρου, ή οποία και ανέλαβε τό ύψος της δαπάνης, ύστερα από πρόθυμη άπόφαση του Πανιερωτάτου Ποιμενάρχου της Μητροπόλεως αυτής κ.κ. Άθανασίου, μέ τον όποιο μάς συνδέει μακρά φιλία, βαθύς πνευματικός σύνδεσμος και άγάπη Χριστού, ήδη από τά φοιτητικά μας χρόνια.

Ο έπειταικός αυτός τόμος, όμως, εκπληρώνει και ένα άκόμη πόθο μας, να άποτελεϊ δηλαδή μία υϊκή μαρτυρία άγάπης και άφοσιώσεως προς την Άγία του Χριστού Μεγάλη Έκκλησία, τί Μητέρα Έκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, τό Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, του όποιου ο Πανίερος Πατριαρχικός Ναός τιμάται στο όνομα του Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Σ' αυτό τον Ναό είναι άφιερωμένος ο τόμος, έπειδή ως Πατριαρχικός Ναός της Μητρος Έκκλησίας είναι ο πρώτος τη τάξει Ναός του αγίου Γεωργίου πανορθοδόξως. Είναι τό πρώτο τη τάξει Καθολικό Μονής πανορθοδόξως, αφού τό Φανάρι είναι και Μονή, στην όποία ηγούμενος είναι ο Οικουμενικός Πατριάρχης. Μέσα σ' αυτό τον Ναό νοιώθει κανείς έντονα την παρουσία του αγίου. Σχεδόν αισθητή! Και πάνω σ' αυτό τό θέμα δέν υπάρχει γιατί, αλλά μόνο τό αυτονόητο είναι ο Ναός όπου χτυπά ή καρδιά της Όρθοδοξίας και του Γένους. Είναι ο Ναός, στού όποιου τό θυσιαστήριο συναντάται τό Αϊμα του Κυρίου μέ τό αίμα της μαρτυρικής Έκκλησίας Του. Είναι ο Ναός πού έχει

γνωρίσει άμέτρπτους ιδρώτες ποιμαντορικής άγωνίας, ως προσευχητική «μέριμνα πασών των Έκκλησιών». Ίδρώτες πού κύλησαν «ώσει θρόμβοι αίματος» σε τραγικές ώρες «πρό της θυσίας», για την Ίδια ως Μητέρα και για τά παιδιά της «τέ έγγυς και τά μακράν». Είναι ο Ναός, πού έχει δονηθε από τά μεγαλύτερα χτυποκάρδια πολυεύθυνων ιερών αναστημάτων. Είναι ο Ναός, του όποιου τό δάπεδο δέχτηκε αναριθμητά έναγώνια γονατίσματα αγίων άνδρών, πού σέκωσαν τό άδυσώπητο βέρος της ευθύνης και έγραψαν ιστορία και πεβράχηκε από καυτά δάκρυϊκεσίας και πόνου.

Πρίν να μπει κανείς σ' αυτό τον Ναό, αλλά και σ' αυτήν άκόμη τσ αλλη του, θά πρωτοαντικρίσει τσ κλειστή πύλη του μαρτυρίου του Πατριάρχου αγίου Γρηγορίου του Ε', Γεωργι κατά κόσμον. Ό,τι υπάρχει πίσω άπ' αυτή τσ πύλη, τό πλησιάζει κανείς μόνο ως ταπεινός εύλαβής προσκυνητής. Τότε ο φρουρός του Σειπ Κέντρου άγιος Γεώργιος, τον γεμίζει μέ χάρη και κατευσδώνει μέ εύλογία. Από όποιον είναι και βουλος και πονηρός, ο Άγιος άποστρέφει τό πρόσω του.

Παραδίδουμε στον φιλάγιο, φιλακόλoutho φιλογεώργιο κληρο και λαό τον τόμο αυτό εύχόμαστε να αξιοποιήσουν κατά τον καλύτερο τρόπο τό περιεχόμενό του προς δόξαν Θεού και εις τσ και μνήμην του αγίου ένδόξου μεγαλομάρτυ Γεωργίου του τροπαιοφόρου και θαυματοργού"

‘Ο ‘Αγιος Νεόφυτος

Ζαχαρία Ραπτόπουλου Θεολόγου - ‘Ιεροκίρκος

Ε ‘Αγιος Νεόφυτος γεννήθηκε τό 1134, από φτωχούς, αλλά εύσεβεις γονείς, στον Κάτω Δρύν ή πιθανώς στα Λεύκαρα. Οί γονείς του, ‘Αθανάσιος και Εύδοξία, είχαν αποκρίσει όκτώ παιδιά και φυσικά, κάτω από τίς συνθήκες τίς εποχής, δέν είχαν τί δυνατότητα νά τον μορφώσουν. Έτσι ό Νεόφυτος παρέμεινε τελείως άγράμματος. Και ενώ ήταν άρραβωνιασμένος, σέ ηλικία 18 ετών και οί έτοιμασίες για τον γάμο του πλησίαζαν προς τό τέλος τους, ό Νεόφυτος εγκατέλειψε τήν οικογενειακή ζωή και ανακώρησε για τήν ‘Ιερά Μονή Χρυσοστόμου. Έκει παρέμεινε κρυφά για δύο μήνες. Όταν τον ανακάλυψαν οί δικοί του, τον πήραν πίσω στο χωριό του, αλλά αυτός επέμενε νά διαλύσει τον άρραβώνα του και νά επιστρέψει πίσω στο μοναστήρι του Χρυσοστόμου, στον Κουτσοβέντη, τό όποιον ήταν μετόχι του Παναγίου Τάφου.

‘Ο ‘Ηγούμενος τίς Μονής του Χρυσοστόμου ανέθεσε τί γεωργική διακονία στον Νεόφυτο, αφού ήταν τελείως άγράμματος. Προόδευε στήν εργασία του, αλλά βαθύς πόθος του ήταν νά μάθει γράμματα. Μέ πολλή προσπάθεια και επιμέλεια ό Νεόφυτος έμαθε γράμματα και ό ‘Ηγούμενος τον όρισε ‘Εκκλησιάρχη.

Μετά από δύο χρόνια, ό Νεόφυτος έφυγε για τους ‘Αγίους Τόπους, για νά βρει πιο απομονωμένο άσκητικό τόπο. Ευχαριστήθηκε βέβαια, γιατί αξιώθηκε νά προσκυνήσει τον Πανάγιο Τάφο και τά άλλα ‘Ιερά προσκυνήματα, αλλά κανένα μέρος δέν τον ευχαρίστησε, ούτε θεώρησε κατάλληλο για άσκητική ζωή. Έτσι γύρισε στήν Κύπρο και εγκαταστάθηκε και πάλιν στή Μονή Χρυσοστόμου. Όμως ή επιθυμία του ήταν νά φύγει για τό ‘Αγιο Όρος.

‘Από τό μοναστήρι του Χρυσοστόμου, έφυγε πάλι και πεζοπορώντας έφτασε στήν Πάφο, απ’ όπου θ’ αναχωρούσε μέ πλοίο, για τό ‘Αγιο Όρος. Όμως οί φύλακες του λιμανιού όταν τον είδαν, παραξενεύτηκαν και τον ύποψιάστηκαν. Τον θεώρησαν μεταμφιεσμένο κακοποιό. Τον έρεύνησαν και βρήκαν νά κρατά μόνον δύο νομίσματα. Τον έκλεισαν στή φυλακή, αφού του πήραν και τά νομίσματα. Όταν έφυγε τό καράβι, κάποιοι εύσεβεις χριστιανοί μεσολάβησαν και τον απελευθέρωσαν. Βρισκόμενος σέ άγνωστους τόπους, προχώρησε προς τά βορειοδυτικά τίς Πάφου, για νά βρει κάποιο τόπο κατάλληλο για νά μείνει και νά ζήσει άσκητική ζωή, όπως τήν

ήθελε. Έτσι έφτασε σ’ ένα στενό φαράγγι τριγυρισμένο από βουνά και βράχους. Σέ μία γωνία ανακάλυψε μία βρύση και πάνω στον άπότομο βράχο μία σπηλιά. Έμεινε εκεί για δυόμισι μήνες, δοκίμασε για τήν ήσυχία του μέρος και βεβαιώθηκε πώς ήταν αυτό που ζητούσε. Έτσι άρχισε νά μεγαλώνει τή σπηλιά (τό 1159), διαμορφώνοντας τον όλο χώρο σέ εκκλησιάκι και κελλί. Μέσα στο κελλί του λάξευσε και τον τάφο του.

Μετά από παραμονή έπτά χρόνων στήν ‘Εγκλείστρα του, τό πληροφορήθηκε ό ‘Επίσκοπος Πάρου, Βασίλειος Κίναμος. Πήγε ό δεσπότης και τον γνώρισε από κοντά και στα τέσσερα χρόνια κατάφερε νά τον πείσει νά γίνει ιερέας και νά πάρει κι ένα μαθητή για νά τον βοηθά νά λειτουργεί στο εκκλησιάκι, που έσκαψε στή σπηλιά και που τό αφιέρωσε στον Τιμιο Σταυρό.

Στά χρόνια που ακολούθησαν, ό Νεόφυτος μέ τον βοηθό του άρχισε νά ζωγραφίζει τήν ‘Εγκλείστρα του και νά τί στολίζει μέ άγίους και άγγέλους στους τοίχους και τήν όροφή. Σήμερα ή ‘Εγκλείστρα του ‘Αγίου Νεοφύτου, που ήταν τό πρώτο μοναστήρι, χωρίζεται σέ δύο μέρη. Τήν κυρίως ‘Εγκλείστρα, που είναι θά λέγαμε ό κυρίως ναός και τό κελλί του, και που μέχρι σήμερα σώζεται σκαλισμένος στον βράχο, ό τόπος που κοιμόταν, τό γραφείο του και ό τάφος του.

‘Η φήμη του εξαπλώθηκε και πολλοί άνθρωποι, που αγαπούσαν τον άσκητικό βίο, έφθαναν στον Όσιο Νεόφυτο για συμβουλές και στήριξη και ό κύκλος των άσκουμένων μεγάλωνε. Έτσι ό Νεόφυτος συνέταξε τί γνωστή Τυπική Διαθήκη (ένα είδος κανονισμών) για τί λειτουργία τίς Μονής. Τή διαθήκη αυτή επεκύρωσε ό επίσκοπος Πάρου Βασίλειος, τήν 6η ‘Ιανουαρίου 1190 μ.Χ., ενώ ζούσε ακόμα ό ‘Αγιος.

Έτσι τό μοναστήρι λειτουργεί κανονικά τά τέλη του 12ου αιώνα, ζώντας ακόμα του ‘Αγίου Νεοφύτου. Αρχικά τό μοναστήρι ταυτιζόταν μέ τήν ‘Εγκλείστρα, τήν όποία περιγράφει ό ίδιος στήν Τυπική Διαθήκη του, και σύμφωνα μ’ αυτή διέθετε όλους τους αναγκαίους χώρους. ‘Ο ‘Αγιος Νεόφυτος έκοιμήθη τό 1214 στις 12 ‘Απριλίου αλλά ή μνήμη του μετατέθηκε στις 24 ‘Ιανουαρίου για νά μή συμπίπτει στή Μ. Τεσσαρακοστή. Τον ‘Αγιο Νεόφυτο διαδέχθηκε ό άνηψιός του ‘Ιερομόναχος ‘Ησαΐας.

Στήν ‘Εγκλείστρα έχουν διασωθεί αξιόλογες τοιχογραφίες του 12ου αιώνα, όπως ή δέηση μέ

τή Θεοτόκο και τόν Πρόδρομο, ενώ πιο κάτω εικονίζεται ὁ Ἅγιος Νεόφυτος γονατιστός καί μέ ὑψωμένα τά χέρια. Στόν ἀνατολικό τοῖχο τοῦ βήματος πού σχηματίζει ἀβαθή ἀψίδα εἶναι ζωγραφισμένη ἡ ἀνάληψη καί πιο κάτω ἡ Θεοτόκος σέ στάση δεήσεως, ἀνάμεσα στούς Ἱεράρχες Χρυσόστομο καί Βασίλειο. Πίσω ἀπό τόν Βασίλειο εικονίζεται ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος καί ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Ἀπέναντι εικονίζεται ὁ Ἅγιος Νεόφυτος στό μέσο τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ. Πάνω ἀπό τήν εἴσοδο πού ὀδηγεῖ στό κελλί τοῦ Ἁγίου εικονίζεται ὁ Χριστός Ἐμμανουήλ, ὄρθιος καί ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου. Χαμηλά στούς τοίχους εικονίζονται σέ μετωπική στάση ἀσκητές τῆς Ἐρήμου ὅπως ὁ Παχώμιος, ὁ Ἐφραίμ ὁ Σύρος, ὁ Κυριακός ὁ ἀναχωρητής, ὁ Θεόδωρος ὁ ἡγιασμένος, ὁ Ἰλαρίων καί ὁ Εὐθύμιος οἱ Μεγάλοι. Ὅλες αὐτές οἱ ἀγιογραφίες εἶναι τοῦ Θεοδώρου τοῦ Ἀψευδοῦς.

Στόν βράχο σπίν ὀροφή εἶναι ζωγραφισμένος σέ κύκλο ὁ Παντοκράτωρ καί στά τρίγωνα ἡ Θεοτόκος καί ὁ Πρόδρομος σέ στάση δεήσεως. Οἱ τοιχογραφίες αὐτές εἶναι ἔργο τοῦ ζωγράφου πού ἔκανε τή φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ καί εἶναι τοῦ 1503. Τήν ἴδια ἐποχή ἀνεκαινίσθη καί ἡ τοιχογραφία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τοῦ ἱεροῦ Νηπιήρα καί τῆς ἀγωνιώδους προσευχῆς τοῦ Κυρίου στή Γεσθημανή.

Ὅπως εἶναι γνωστό ὁ Ἅγιος Νεόφυτος εἶναι ἓνας ἀπό τούς μεγάλους συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς του, διότι ἐκτός ἀπό τά ἔργα πνευματικῆς οἰκοδομῆς, τά ὁποῖα εὐτυχῶς ἐκδίδει σέ βιβλία τώρα ἡ Μονή του, γιά νά μπορεῖ ὁ κόσμος νά τά διαβάσει καί νά οἰκοδομεῖται, ἔγραψε καί τό σημαντικό βιβλίο **«Περί τῶν κατά τήν χώραν Κύπρον σκαιῶν»** πού ἀναφέρεται σέ πλεῖστα ἱστορικά γεγονότα καί στά δεινά πού ὑποβλήθησαν οἱ Κύπριοι, κατά τήν περίοδο τῆς Φραγκοκρατίας.

Χαρακτηριστική διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου ἡ ὁποία βοηθεῖ τόν ἄνθρωπο νά φθάσει στή σωτηρία εἶναι: **«Ἀγαθόν ὑπέριτον παντός ἀγαθοῦ φόβος Θεοῦ καί μνήμη θανάτου»**, **«Ἐγκράτεια γλώσσης καί κοιλίας ἀριστη φιλοσοφία»** καί μέριμνά του ἦταν ἡ σωτηρία τοῦ ποιμνίου του. Ἔλεγε: **«Τιμὴν καί φιλοτιμίαν ἐκείνην λογίζομαι τήν ὑμῶν σωτηρίαν»**.

Ἐχοντας αὐτά ὑπ' ὄψη μας σφραγίσσαμε τό φιλανθρωπικό ἔργο τῶν «Φίλων τῶν Γερόντων», μέ τό ὄνομα «Ἅγιος Νεόφυτος» γιά τή στέγη ἡλικιωμένων καί τό ἐνσωματωμένο παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου, τό ὁποῖο κοσμεῖ τήν πόλη μας καί συμβάλλει τά μέγιστα σπίν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ μας, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος ή μνήμη του πολιούχου αγίου μας, Ἁγίου Ἰωάννου του Ἐλεήμονος. Για τους εορτασμούς προσκλήθηκαν από τον Μητροπολίτη μας, οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος καί Κερκύρας κ. Νεκτάριος. Τήν Τρίτη 11 Νοεμβρίου καί ὥρα 6 μ.μ. τελέστηκε ὁ πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου του Ἐλεήμονος Λεμεσοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου, ὁ ὁποῖος κήρυξε καί τόν θεῖο λόγο.

Μετά τό πέρας τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη λιτανεία τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου καί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας σέ δρόμους τῆς ἐνορίας. Τό πρωί τῆς 12ης Νοεμβρίου τελέστηκε Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου, ὁ ὁποῖος κήρυξε καί τόν θεῖο λόγο, συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Κένυας κ. Μακαρίου, Κερκύρας κ. Νεκταρίου καί Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας προσφέρθηκαν στούς φιλοξενουμένους ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας δῶρα ἀγάπης καί τιμῆς. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, Πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης Νικολάου καλωσορίζοντας τούς φιλοξενουμένους ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων: «Ἐμπλεοι χαρᾶς εἴμεθα ὅλοι, Σεβασσιώτατε Μητροπολίτα Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειε, Σεβασσιώτατε Μητροπολίτα Κένυας κ. Μακάριε, Σεβασσιώτατε Μητροπολίτα Κερκύρας κ. Νεκτάριε, σεβαστέ μας Ποιμενάρχα καί Γέροντα κ. Ἀθανάσιε, κληρῶν καί λαός τῆς ἐνορίας τοῦ πολιούχου τῆς πόλεώς μας, Ἁγίου Ἰωάννου του Ἐλεήμονος, διά τίν

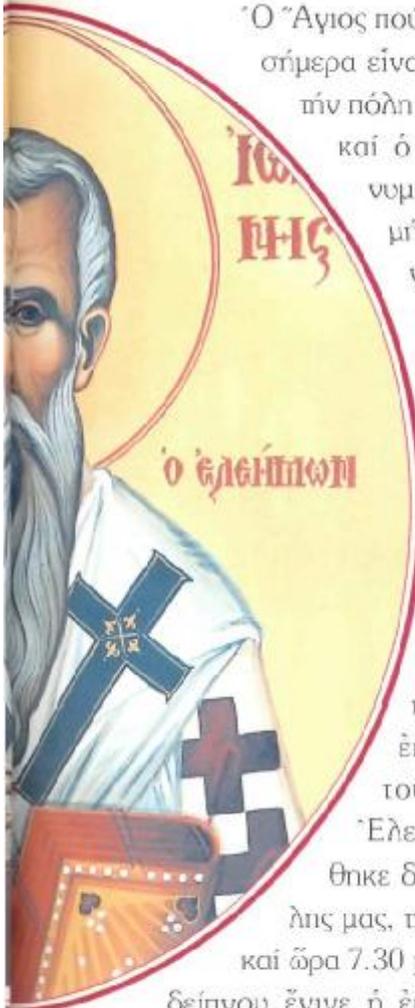
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΑΓΙΟ ΜΑΣ

εὐλογία τῆς ὁποίας τυγχάνομεν διὰ τῆς ἐδῶ παρουσίας σας. Πανευφρόσυνος εἶναι ἡ σημερινή ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπιόνομαι τοῦ ὁποίου τιμᾶται ἀλλά καί διὰ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του ἀγιάζεται ὁ Ναός μας, ἡ ἑνορία μας καί ἡ θεόσωστος ἐπαρχία μας.

Ὁ Ἅγιος πού ἑορτάζομεν καί τιμοῦμεν σήμερα εἶναι σέμνυμα καί κλέος γιά τήν πόλη μας. Ὁ ἅγιος τῆς ἀγάπης καί ὁ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμος, ἀφοῦ ἐγεννήθη, ἐκοιμήθη καί ἐτάφη στά εὐλογημένα κόματα τῆς πατρίδας μας στήν πόλη τῆς Ἀμαθοῦντος καί ἡ συμμετοχή σας προσδίδει εἰς τοὺς ἑορτασμούς τῆς ἑνορίας μας ἰδιαιτέραν τιμή καί λαμπρότητα...»

Ἐπίσης, μέσα στά πλαίσια τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πραγματοποιήθηκε δεῖπνο σέ κέντρο τῆς πόλης μας, τὴν Πέμπτη 13 Νοεμβρίου καί ὥρα 7.30 μ.μ. Κατά τὴ διάρκεια τοῦ

δειπνοῦ ἔγινε ἡ ἐπίσημη παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Ἁγίου Τύχωνος ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας. Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας σέ συνεργασία μὲ τοὺς πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὄρους οἱ ὁποιοὶ εἶχαν καί τὴν ἐπιμέλεια τοῦ βιβλίου. Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἔχει συγγραφῆ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Ἐλεήμονα καί γι' αὐτὸ τὸν λόγο προγραμματίστηκε ἡ παρουσίασή του κατὰ τοὺς ἑορτασμούς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Κατὰ τὸ δεῖπνο παρουσίασε παραδοσιακοὺς κυπριακοὺς χορούς τὸ συγκρότημα Διόνυσος. Στὸ τέλος οἱ φιλοξενούμενοι Ἀρχιερεῖς ἀπύθνησαν τὸν πατρικό τους λόγο πρὸς τοὺς παρευρισκομένους.

Δείγμα «Θεός πρόνοιας»

Πρεσβυτέρας Κυριακῆς Παρασκευῆς
Φιλολόγου - πρώην Λυκειάρχης

Δευτεροετής φοιτήτρια, θυμάμαι, εἶχα γράψει στους γονεῖς μου τὰ νέα μου σχετικά μέ τή σπουδῆ μου καί μέ τή ζωή μου γενικά στήν Ἀθήνα. Ἦταν μήνας Ἀπρίλης τοῦ 1957, παραμονές τοῦ Πάσχα. Καιροί δύσκολοι. Στήν Κύπρο γινόταν ὁ ἀπελευθερωτικός ἀγώνας κι' ὄλοι συμμετείχαν κι' ὄλοι κινδύνευαν. Οἱ θυσιές πολλές κι' οἱ στερήσεις μεγάλες, οἱ δουλειές λιγοστές.

Παρόλο πού στήν ἀρχή κάθε μήνα ὁ πατέρας κανόνιζε καί μοῦ ἔστελλε τὰ χρήματα γιά τή διαμονή καί τή διατροφή, ἐκείνο τόν μήνα καθυστέρησε. Ἄρχισα νά φοβᾶμαι ὅτι κάτι δέν πήγαινε καλά. Θά εἶχε μεγάλη δυσκολία οικονομική... Δέν εἶναι εὐκόλο νά θρέψεις πολυμελῆ οἰκογένεια. (Σύζυγο καί πέντε παιδιά, ὅταν ἔχεις ἤδη παντρεύει τίς δύο κόρες καί σπουδάσεις ἄλλη).

Ἐγραψα, λοιπόν, ἕνα γράμμα καί μέ ὄλη τήν εὐγένεια παρακαλοῦσα μόλις μπορούσε νά μοῦ ἔστελλε διακόσιες λίρες.

Ὅπως μοῦ εἶπε ἀργότερα ὁ πατέρας, ἔπασσε σέ μεγάλη περισυλλογή. Χρήματα δέν εἶχε καί δέν εὑρίσκει τρόπο ἀπό ποῦ νά πάρει δανεικά. Πῆγε στόν ἅγιο Θεόδωρο, τό ἀγαπημένο ξωκλήσι ὄλης τῆς οἰκογένειας, γονάτισε καί προσευκλήθηκε θερμά.

- Θεέ μου, ἐσύ ξέρεις πώς μέ τοῦτα τὰ χέρια δέν ἀρνήθηκα ποτέ καμιὰ δουλειά. Δούλεψα ὡς γεωργός, ὡς ἐπιπλοποιός, ὡς κατασκευαστής ἀλυσιστικῶν μηχανῶν τίμα καί παστρικά. Ψέμα δέν καταδέχτηκα τό παραμικρό. Τούτη τήν ὥρα δέν ἔχω διακόσιες λίρες γιά νά στείλω στό παιδί. Καί βρίσκεται στήν ξενιτιά. Φώτισέ με πώς νά λύσω τό πρόβλημα.

Τό βράδυ, ἀφοῦ σταύρωσε τό προσκέφαλό του, καταπώς συνήθιζε, εἶπε τό «ἐλπίς μου ὁ πατήρ, καταφυγή μου ὁ υἱός», τό «ἤρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου» καί πρὶν κοιμηθεῖ ψέλλισε:

- Θεέ μου, ἐσύ ξέρεις. Ἐμπιστεύομαι στήν πρόνοιά σου, ὅπως τόσες ἄλλες φορές.

Ἡ γυναίκα του, ἡ Παναγιώτα, τόν εἶδε ἀνίσυχο ἀλλά δέν ἤξερε τό γιατί, οὔτε τῆς τό ξαγορεύτηκε γιά νά μή τί λυπηθεῖ.

Τήν ἄλλη μέρα, σάν ξύπνησε, ἔβαλε τόν σταυρό του κι' ἦταν ἔτοιμος νά πάει στό ἐργαστήρι του γιά κουσοδουλειές.

Μπήκε στήν κουζίνα γιά ἕνα ζεστό τσάι. Ἄκουστικε χτύπημα στήν πόρτα. Ἄνοιξε ἡ γυναίκα του καί τρόμαξε, ὅταν ἀντίκρισε ἕναν τουρκοκύπριο... Οἱ καιροί ἦταν δύσκολοι καί μερικοί τουρκοκύπριοι ἦταν χαφιέδες τῶν Ἀγγλῶν.

- Ἐντῶ (= ἐδῶ), μένει μάστρε Δημήτρης;
- Ναί, τί τόν θέλεις;
- Μπορῶ νά τόν μιλήσω;
- Νά τόν φωνάξω.

Βγήκε ὁ πατέρας ἀπό τήν κουζίνα καί σάν βρέθηκε μπροστά στόν τουρκοκύπριο, προπάθησε νά τόν θυμηθεῖ.

- Μάστρε μου, ἐν ἀθθυμάσαι; Εἶμαι ὁ Μουσταφά ἀπό τό Ὀβκορος (= τουρκοκυπριακό χωριό). Πρὶν τέσσερα χρόνια ἔκαμες ἀλυσιστικῆ μηχανή μου. Ἦρτες ἔσσω μου τζαί ἔδειξές μου πώς νά δουλέψει. Ἐνα χρέος ἔμεινε... Τώρα ἐμπόρεσα. Ἐλα πάρε. Καί τοῦ ἔδωσε ἕνα φάκελο.

Ὁ πατέρας εἶχε ξεχάσει ἐντελῶς τό ὑπόλοιπο τοῦ χρέους.

- Εὐχαριστῶ πολλά, Μουσταφά. Πῶς πάει ἡ μηχανή;

- Τέλειο. Δουλεύει πολλά καλό.

Τόν κέρασε γλυκό χρυσόμπλο ἡ μπτέρα μου καί μέ εὐχαριστίες ἔφυγε ὁ Μουσταφάς.

Ὁ πατέρας εἶχε νά λείει γιά τήν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Πῆγε στό δωμάτιο κι' ἄνοιξε πρῶτα μόνος του τό φάκελο. Διακόσιες λίρες!.. Ἐβαλε τόν σταυρό του, ἐνῶ δάκρυα κύλησαν ἀπό τὰ μάτια του.

- Λόξα νά ἔχεις, Θεέ μου. Εἶσαι ζωντανός. Ἀπό τόν οὐρανό κατέβηκαν οἱ διακόσιες..

Φώναξε τή γυναίκα του καί μόνο τότε τῆς ξαγορεύτηκε τήν αἰτία τῆς στενοχώριας του.

Τό πρόσωπό του ξαστέρωσε.

Ἄρπαξε γρήγορα ἕνα φάκελο καί τράβηξε γιά τήν τράπεζα. Μόλις πήρε στά χέρια του τήν ἐπιταγή, τή δίπλωσε ὁμορφα καί τήν τοποθέτησε στό φάκελο μαζί μέ ἕνα σημεῖωμα.

- Κόρη μου, τώρα μπόρεσα. Νά μέ συγχωρεῖς. Νά θυμάσαι πάντα τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί νά τήν ἐμπιστεύεσαι. Νά μὴν ἀπιστεῖς ποτέ στήν πατρική του πρόνοια.

Ἐγάρχει Θεός πρόνοιας, πού ἀποδιώχνει τήν ἀγωνία τῆς θλίψης.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον

Οἰκονόμος Σολομών Παναγίδης (1893-1964)

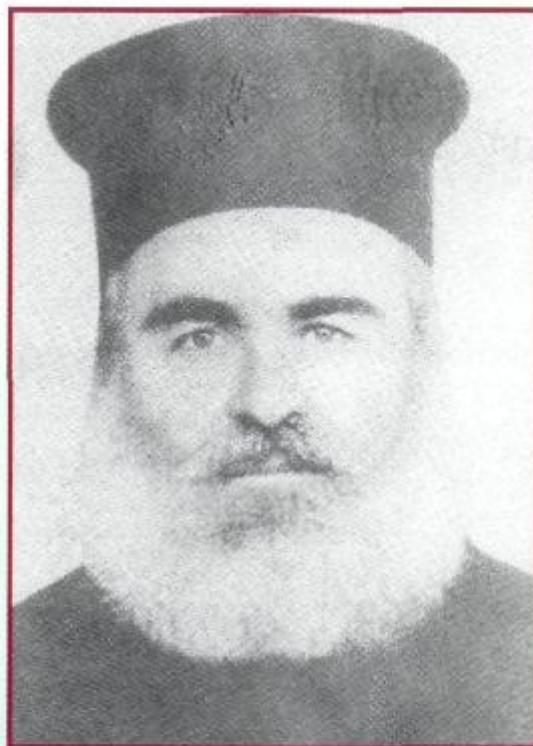
Χριστάκη Χριστοδουλίδη,

πρώην Ἐπιθεωρητὴ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης

Τὴν Κυριακὴ 7 Δεκεμβρίου τελέσθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ ἰδρύματος Σολομώντος Παναγίδη, στὸν Ἱ.Ν. Ἀγ. Τριάδος, τὸ ἐπί- σιο μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου Σολο- μώντος Παναγίδη. Ὡς γνωστόν, ὑπῆρξεν ἐπὶ σειρά ἐτῶν ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ αὐτοῦ, πρω- τεργάτης τῆς ἴδρυσης τῶν κατηχητικῶν σχολείων στὴ Λεμεσό, ἰδρυτὴς τῆς Ὁρθοδόξου Χρι- στιανικῆς Ἐνώσεως Νέων (ΟΧΕΝ) καὶ τῆς Χριστιανικῆς Κατασκίνωσης στὸν Κακομάλλῃ. Ὁ π. Σολομών ὑπῆρξε ὁ καθοδηγητὴς τῆς νεολαίας μας σὲ πολὺ δύσκολους χρόνους. Ὡς καθηγητὴς στὸ Λανίτειο Γυμνάσιο, ἱερεὺς, κατη- χητὴς καὶ πνευματικὸς ἔθρεψε χιλιάδες νέους τῆς πόλης μας μὲ τὰ νάματα τῆς ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγ- γελίου μας καὶ τοὺς ὁδήγησε στὴν Ἐκκλησίᾳ μας, γιὰ νὰ βροῦν τὸ νόημα τῆς ζωῆς τους. Ἐπι- μνημόσυνο λόγῳ ἐκφώνησε ὁ πρώην ἐπι- θεωρητὴς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης κ. Χριστάκης Χριστοδουλίδης. Ἀποσπάσματα τοῦ λόγου παραθέτουμε πῶς κάτω: “Ἐκπληκτος καὶ ἄφωνος μένω, ὅσο περισσότερο γνωρίζω ἀπὸ κοντά, τὸ πολὺπλευρο ἔργο σου. Σπὴν ὀτελείωτη ἀλυσίδα τοῦ πολὺμορφου ἔργου τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδιαίτερα τῆς Μητρόπολης Λεμεσοῦ ὑπάρχει ἀνεξίτηλη καὶ ἡ δική σου σφραγίδα. Τὸ ἱερό- θυσιαστήριο, ὁ ἄμβωνας, τὸ ἐξομολογητήριο, οἱ χριστιανικὲς κατασκηνώσεις, ἡ ΟΧΕΝ, πού ἐσὺ πρώτος ἴδρυσες καὶ διπύθυνες γιὰ πολλὰ χρόνια, ἡ διδασκαλικὴ ἔδρα, τὰ κατηχητικά, ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, ἡ γεωργία, ἡ ἀνθοκομία καὶ ἡ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγησι τῶν νέων εἶναι μερικὲς ἀπὸ τίς ἐπάλληξις ἀπὸ τίς ὁποῖες τὸ τιμημένο σου ράσο ἀναδιπλωνόταν καὶ ἀνέβασε τίς ψυχές καὶ τίς ὁδηγοῦσε στὰ οὐράνια δώματα. “Ὅσα ἐστὶν ἀλη- θῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προ- σφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος”, ὅλα ἀποπνέουν τὸ δικό σου ἄρωμα.

Τὸ χρυσοστομικὸ “εἰς ἄνθρωπος ζήλω πεπυ- ρωμένος ἱκανὸς ἐστὶν ὀλοκλήρον διορθώσασθαι δῆμον,” εὗρε τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν στὸ πρόσωπό σου. Ἡ μορφὴ σου, τὸ ἔργο σου, τὰ διαλεχτά, λιγοστά ἴσως γραπτά κείμενά σου προπαντὸς ὅμως ἡ πλειάδα τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν κατὰ σάρκα τέκνων σου σὲ ἀναδεικνύουν καὶ σὲ ἀνε- βάζουν στὸ ὑψηλότερο βᾶθρο τῆς πνευματικῆς λυχνίας.

Ἄν ὑπάρχει σήμερα στὴ Λεμεσό γῆ ἀγαθῆ

στὴν ὁποία σπεῖρεται ἀπλόχερα ὁ θεῖος λόγος ὀφείλεται σὲ ἓνα μεγάλο μέρος καὶ σὲ σένα. Ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν ὡς τότε γῆ, ἐσὺ διᾶλεξες τίς πέτρες, μήπως πέφτοντας ὁ σπόρος ἀνάμεσα σ’ αὐτὲς ξηρανθεῖ μὴ ἔχοντας ἱκμάδα. Ἐσὺ ἔβγαλες τὰ ἀγκάθια καὶ ζιζάνια μὴ τυχόν καὶ ἀποπνίξουν τοὺς νεαροὺς βλαστοὺς. Ἐσὺ προστάτηρες τὸν σπόρο ἀπὸ τὰ πατήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ στόματα τῶν πουλιῶν. Κρατώντας στὰ χέρια σου τὸ ἱερό- πλὴν πρωτόγονο ἄροτρο τοῦ πνευματικοῦ γεωρ- γοῦ καὶ ἐνθουσιώδη ἐργάτη τοῦ εὐαγγελίου, ὄργωσες καὶ λείανες τὴν ἀκαλλιέργητη ὡς τότε γῆ καὶ τὴν εἰοίμασες μὲ πολλοὺς κόπους γιὰ ἀσφαλὴ σπορά, πλούσιο θερισμὸ καὶ καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Θὰ τελειώσω μόνον μὲ μιὰ φράση, μιὰ γνώμη πού ἐσὺ διατύπωσες πρὶν ἀπὸ 90 τόσα χρόνια. “Νομίζω, ἔγραφες τότε, πὼς οἱ ἄνδρες δημιουργοῦν τὰς ἐποχὰς καὶ ὄχι αἱ ἐποχὰι τοὺς ἄνδρες”. Ἡ γνώμη αὐτὴ ἀπεδείχθη προφη- τικὴ γιὰ σένα, γιατί ἐπαληθεύθηκε πλήρως στὸ πρόσωπό σου. Μὲ τὸ ἠθικὸ σου, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρα σου, τὴν ἐργατικότητά σου καὶ μὲ μεγάλες θυσίες, μέσα σὲ ἀντίξοες συνθήκες ἐδημιούργησες μιὰ ἐποχὴ. Μιὰ ἐποχὴ πού ἐμεῖς οἱ νεώτεροι καλοῦμαστε νὰ μιμηθοῦμε καὶ νὰ συνεχίσουμε. Σοῦ τὸ ὑποσχόμαστε”.

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΕ ΤΟΠΟΥΣ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΥΣ

Ξεκινήσαμε την περιήγησή μας, σύγχρονοι προσκυνητές, για τόπους ξεχασμένους, εγκαταλελειμμένους, που κάποτε υπήρξαν χώροι μοναστηριών. Πέρα από τα γνωστά επανδρωμένα, λειτουργούντα μοναστήρια της μητροπόλεώς μας, θελήσαμε να επισκεφθούμε χώρους μοναστηριακούς, που τώρα είτε είναι εγκαταλελειμμένοι ή διασώζουν κάποια εκκλησία, ή ένα μικρό προσκυνητάρι, ή έμεινε απλά μόνον ο έρημος χώρος, αφού τα πάντα σκεπάστηκαν με το χώμα. Έστω κι' αν έμειναν τώρα ξερότοποι και πνιγμένοι μέσα σε αγριόχορτα, όλος ο χώρος τους έχει μία ιδιαίτερη χάρη. Τα κόμματα είναι άγια! Οί άνθρωποι που τα περπάτησαν, τα δούλεψαν, τα πότισαν με τους άσκητικούς τους ιδρώτες, ήτανε ψυχές αφιερωμένες, δοσμένες στον Θεό. Τόποι άγιοι! Όλοι αντιλαλούσαν ψαλμούς και ύμνους και δοξολογίες. Σ' αυτούς τους χώρους, λοιπόν, επιθυμήσαμε να προσκυνήσουμε. Επισκεφθήκαμε, φωτογραφήσαμε και με τις λίγες σημειώσεις μας δημιουργήσαμε το οδοιπορικό αυτό.

Γιά τον ένιοπισμό των μοναστηριών αυτών, βασικά χρησιμοποιήθηκαν οι πίνακες Κυριανοῦ καὶ Hacket, ὁ κατάλογος τοῦ Ν. Κυριαζῆ καὶ οἱ ἔρευνες τῆς Ἀρχαιολόγου Ἑλένας Προκοπίου. Ἀπὸ τὴν ἴδια ἐλήφθησαν κυρίως καὶ οἱ πληροφορίες γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ κάθε μοναστηριοῦ, ὑποδεικνύοντάς μας τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία, καὶ σπὴν ὁποία ὀφείλουμε θερμὲς εὐχαριστίες.

Τὸ σύνολο ὄλων τῶν μοναστηριῶν τῆς Μητροπόλεώς μας εἶναι: Λειτουργούντα: 8. Ἐγκαταλελειμμένα: 30. Ὁ ἀριθμὸς 38 φανερώνει τὴν πυκνότητα τῶν ἱερῶν τόπων σπὴν ἐπαρχία μας. Στὰ εγκαταλελειμμένα μοναστήρια πρὸς τὰ ὁποῖα ἔγινε ἡ περιήγησή μας, περιλαμβάνονται αὐτὰ πού ἤδη διατηροῦν κάποια κτίριά τους, ἢ μόνον τὴν ἐκκλησία τους, πού ἴσως τώρα ἔγινε ἐνοριακὴ, ἢ

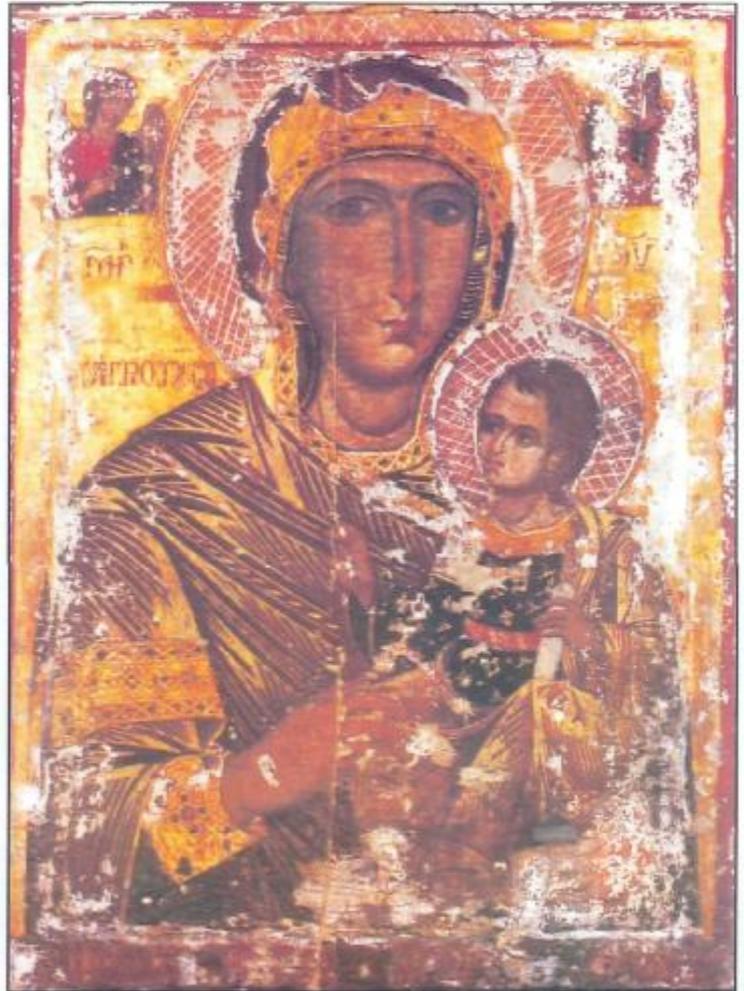
ἔμεινε μόνον ὁ χώρος μετ' ὄνομά τους. Βάσει τῶν διαφόρων στοιχείων πού συγκεντρώθηκαν διαμορφώθηκε ὁ ἀκόλουθος κατάλογος:

- 1) Μονὴ Ἀρχαγγέλου, Μονάγρι
- 2) Ἁγίου Ἀνατολίου, Ζανατζιά
- 3) Ἁγίου Ἀθανασίου, Ἐπισκοπή
- 4) Ἁγίου Γεωργίου Χαβούζας, Λεμεσός
- 5) Ἁγίου Γεωργίου, Συλίκου
- 6) Ἁγίου Γεωργίου Σύμβουλα, Ἀκρωτήρι
- 7) Ἁγίου Γεωργίου, Ἀκρωτήρι
- 8) Ἁγίου Ἐρμογένους, Κούριο
- 9) Ἁγίου Ἐπιφανίου, Λιμνάτις
- 10) Ἁγίου Εὐσταθίου, Κυβίδες
- 11) Ἁγίας Ζώνης, Μονή
- 12) Ἡλιοῦ Προφήτου, Γερμασόγεια
- 13) Ἁγίου Ἰωάννου Ἐρμηίου, Παναγία Χρυσοπολίτισσα, Ἐρήμη
- 14) Καλογήρων περιοχὴ, Ἁγιος Ἀμβρόσιος
- 15) Μονογενοῦς, Κοιλάνι
- 16) Ἁγίας Μαύρης, Κοιλάνι
- 17) Ἁγίου Μάμα, Ἀμιάντος
- 18) Ἁγίας Νάπας, Καντοῦ
- 19) Παναγίας Μεγάλου Ἀγροῦ, Ἀγρός
- 20) Παναγίας Ἰαματικῆς, Ἀρακαπῆς
- 21) Παναγίας Γαλακτοτροφούσας, ἢ Ἁγίας Μαρίας τοῦ Στίλλου, Ἀκρωτήρι
- 22) Ἁγίου Νικολάου Ἐργαστηρίου, Πλάτρες
- 23) Παναγίας Καρδιακιώτισσας (Καρυδάτιν), Πελέντρι
- 24) Παναγίας, Ζανατζιά
- 25) Παναγίας Χρυσελεύσας (ἢ Περαχωρίτισσας), Κυβίδες
- 26) Τιμίου Σταυροῦ, Κουκᾶ
- 27) Χιλιανδρίου, Σούνη
- 28) Ἁγίου Σουλᾶ, Ὑψωνας
- 29) Τιμίου Σταυροῦ, Βίκλα
- 30) Εἰς Λουβαράν τοπωνύμιον

ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΡΟΥ

Η γνωστή εκκλησία του χωριού Ἄγρος είναι κτισμένη στή θέση τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Ἄγρου. Μέ τό ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἄγρου ὑπῆρχαν, ἀπό τόν 6ον αἰ. μ.Χ. καί μέχρι τόν 9ον αἰ., 3 μοναστήρια: σπίν Κωνσταντινούπολη, στόν Βόσπορο καί σπίν Κύζικο. Πιθανόν, 40 μοναχοί ἀπό ἓνα ἀπό αὐτά τά μοναστήρια, σέ περίοδο εἰκονομαχίας (813 - 843) νά ἀποφάσισαν τήν ἐγκατάστασή τους σπίν Κύπρο, στή συγκεκριμένη περιοχή τοῦ Ἄγρου. Μαζί τους μετέφεραν τά πολύτιμά τους κειμήλια καί κυρίως τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού θεωρεῖται μία ἀπό τίς 70 τοῦ Ἀποστόλου Λουκά. Τό νέο μοναστήρι τοῦ Μεγάλου Ἄγρου, σέ λίγο, ἀναπτύχθηκε καί κυριάρχησε σέ ὅλη τήν Κύπρο, πνευματικά καί οἰκονομικά, μέχρι τήν Ἑνετοκρατία. Σέ βυζαντινά χειρόγραφα ἀναφέρεται σάν μονή τοῦ Στίλλου, Ἄγρου. Στά Μεσαιωνικά χρόνια παρουσιάζεται σάν μονή τῆς Μαργαρίτας τοῦ Ἄγρου μέ μετόχι τῆς τῆ μονῆς τῆς Ἁγίας Μαρίας τοῦ Στίλλου, στόν Ἀσώματο Λεμεσοῦ. Ἐπί Τουρκοκρατίας ἀρχίζει ἡ παρακμή. Ὁ Ρῶσος περιηγητής Μπάρσκυ ἀναφέρει ὅτι τό 1735 δέν διέμενε κανείς στό μοναστήρι γι' αὐτό καί δέν τό ἐπισκέφθηκε. Γίνεται ἀκόμα ἡ ἐπιζωγράφηση τῆς παλαιᾶς εἰκόνας τῆς Παναγίας καί ἔχει τώρα τήν ἐπιγραφή: «Μήτηρ Θεοῦ ἡ Ἀγριότισσα». Στίς ἀρχές τῆς Ἀγγλοκρατίας ἔγιναν ἔντονες οἱ διαφωνίες γιά τή διαχείριση τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῆς μονῆς, μεταξύ τοῦ τότε Μητροπολίτη Κιτίου Κυρίλλου καί τῶν Ἀγροτῶν. Ὁ ναός ἦταν ἐτοιμόρροπος καί ἀποφασίστηκε ἡ κατεδάφισή του τό 1894 καί τό κτίσιμο τῆς ἐκκλησίας πού βλέπουμε σήμερα. Μέ τόν ἀφανισμό τῆς πρώτης ἐκκλησίας ἔκασε καί ἡ Μητρόπολη τό δικαίωμα πάνω σπίν περιουσία τῆς μονῆς καί ἡ νέα ἐκκλησία θεωρήθηκε ἐνοριακή.

Σήμερα, ὅπως εἶπαμε, στή θέση τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας κτίστηκε ἄλλη μεγαλύτερη, πειρόκτιστη, σπίν ὁποία βρίσκεται καί ἡ πολύτιμος εἰκόνα τῆς Παναγίας. Γενικά δέν ἀπέμεινε κάτι στό γύρω

περιβάλλον πού νά θυμίζει τήν παλαιότερη ὑπαρξη μοναστηριοῦ. Ὅμως εἶναι πολύ συγκινητική ἡ ἐπίσκεψη στό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Μαργαρίτας, μέσα στό ὁποῖο βρίσκονται συγκεντρωμένα, ὅ,τι μπόρεσε νά διατηρηθεῖ μέχρι τίς μέρες μας, ἀπό τό παλαιό μοναστήρι. Ἀβίαστα οἱ σκέψεις μας καί ἡ φαντασία γύρισαν σέ παλιούς καιρούς καί δόξες. Ὅλα εἶναι ἐντυπωσιακά. Τό παλιό τέμπλο, οἱ ἐξαιρετικές εἰκόνες, τά διάφορα ἐκκλησιαστικά ἀντικείμενα. Ἄλλες πληροφορίες πού ἔχουμε εἶναι ὅτι τό εἰκονοστάσι ἔγινε τό 1779 μέ Ἡγούμενο τόν Λεόντιο. Μερικά ὀνόματα μοναχῶν τοῦ 1800 πού διασώθηκαν εἶναι: Βαρνάβας ἱερομόναχος, Μάρκος Νικόλα, Σάββας Νικολάου κ.ἄ.

Σύμφωνα μέ προφορική παράδοση, ὁ τελευταῖος μοναχός ἦταν κάποιος Γεράσιμος ἀπό τό Ἄγριδια πού ἐκοιμήθη ἀρχές τοῦ 19ου αἰ.

Τά λείψανα τῶν πρώτων σαραντα μοναχῶν βρίσκονται σέ ξύλινο κιβώτιο κάτω ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἄμυροῦς)

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

Συνάντηση Μητροπολίτη με τούς ιερείς αποφοίτους Πανεπιστημίου

Τήν Τρίτη 4 Νοεμβρίου ο Πανιερώτατος στά πλαίσια της ποιμαντικής επικοινωνίας του με τούς κληρικούς της μητροπολιτικής μας περιφέρειας συναντήθηκε με τούς 45 ιερείς πτυχιούχους Πανεπιστημίου και συζήτησε μαζί τους θέματα που σχετίζονται με τό ένοριακό έφημεριακό τους έργο αλλά και γενικότερα θέματα που άπτονται της ιερής αποστολής της Έκκλησίας στή σημερινή έποχή.

Συνάντηση Μητροπολίτη με τούς φορείς κατά τών ναρκωτικών

Στίς 6 καί 27 Νοεμβρίου ο Πανιερώτατος προήδρευσε συνεδρίας εκπροσώπων τών φορέων της πόλεως που άσχολοϋνται με τήν αντιμετώπιση καί πρόληψη τών εξαρτησιογόνων ουσιών, κατά τήν όποία μελετήθηκαν τρόποι συντονισμού καί επέκτασης δραστηριοτήτων καί ένεργειών τών διαφόρων φορέων.

Συνάντηση Πανιερωτάτου με ομάδα Προτεσταντιών από τή Γερμανία

Τήν Τρίτη 4 Νοεμβρίου ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας συναντήθηκε με ομάδα Προτεσταντιών από τή Γερμανία, οί όποιοι έπισκέφθηκαν τήν πόλη μας. Κατά τή διάρκεια της συνάντησης ο Πανιερώτατος είχε τήν ευκαιρία νά τούς μιλήσει για τήν ιστορία της Έκκλησίας της Κύπρου αλλά καί για τήν πορεία του έθνικου μας προβλήματος.

Άρχιερατικό Συλλείτουργο

Τήν Παρασκευή 14 Νοεμβρίου ο Πανιερώτατος συλλειτούργησε στήν Ίερά Μονή Μακαιρά με τόν Μητροπολίτη Έλασσώνος κ. Βασίλειο, με τήν ευκαιρία της συμπλήρωσης 10 χρόνων από τήν ανάληψη της ήγουμενίας της Μονής από τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας καί τή στελέχωση της Μονής με ίκανό αριθμό νέων μοναχών. Στο συλλείτουργο παρέστησαν αντιπροσωπίες από άρκετές ιερές μονές της Κύπρου.

Συνάντηση του Μητροπολίτη με τόν Δήμαρχο Κερύνειας

Την Τρίτη 18 Νοεμβρίου ο Πανιερώτατος συναντήθηκε με τόν Δήμαρχο Κερύνειας κ. Ώρολογά ως εκπρόσωπο των κατεχομένων δήμων της πατρίδας μας. Συζήτησε μαζί του τρόπους διαπίρρησης της μνήμης των κατεχομένων και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και ιδιαίτερα την έκδοση ειδικού λευκάματος που προωθείται γιά τόν σκοπό αυτό.

Δεσποτικές και Θεομητορικές έορτές

Ἡ Μητρόπολή μας προέβη στήν έκδοση καλαίσθητου βιβλιαρίου τό ὁποῖο περιέχει τίς Δεσποτικές καί Θεομητορικές έορτές μέ τίς σχετικές εἰκόνες, κείμενα πού ἀναφέρονται στό περιεχόμενο τῶν έορτῶν καί τό ἀπολυτίκιο τῆς κάθε έορτῆς. Τό τεύχος αὐτό θά διανεμηθεῖ στούς μαθητές τῶν Δημοτικῶν καί τῶν Γυμνασίων τῆς πόλης μας κατά τή διάρκεια τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Μητροπολίτη μας σ'αὐτά.

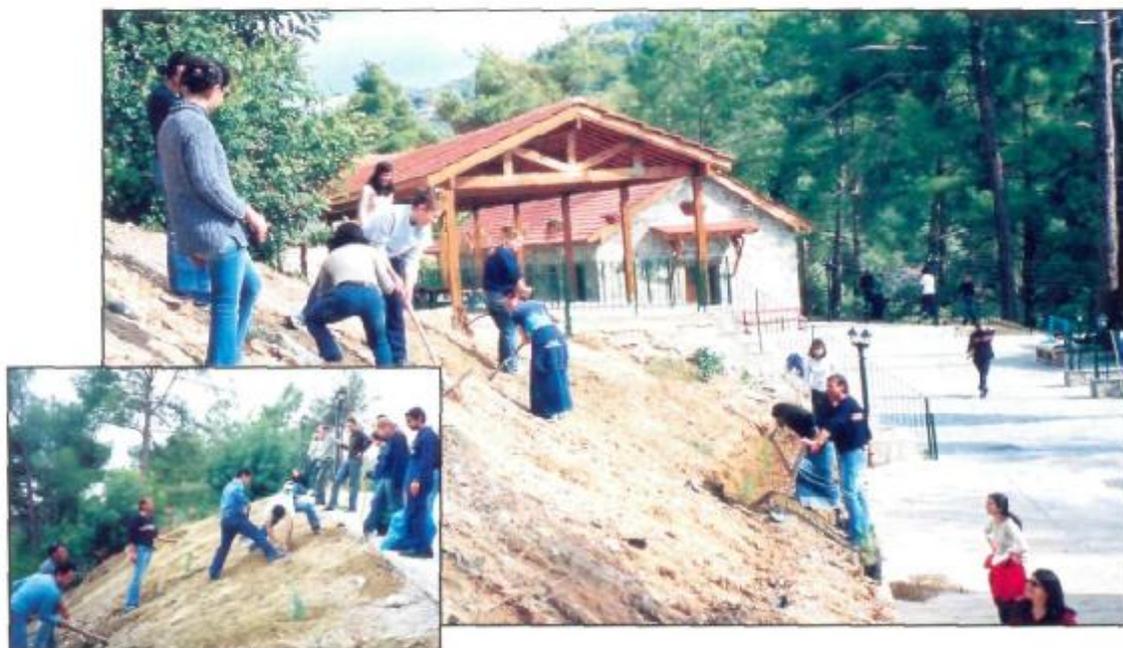
Οἰκολογικό Διήμερο "Κοινότητα Νέων"

Στίς 16 καί 17 Νοεμβρίου 2003 πραγματοποιήθηκε, ἀπό τήν Κοινότητα τῶν Νέων τῆς Μητρόπολής μας στόν Κατασκηνωτικό χῶρο τοῦ Σαϊτῆ, "Οἰκολογικό Διήμερο". Τό θέμα πού συζητήθηκε ἦταν, "Θεός-φύση-ἄνθρωπος". Στό διήμερο συμμετεῖχαν πενήντα περίπου νέοι ὅπου καί διανυκτέρευσαν στήν κατασκήνωσι. Μέσα στό πλαίσια τοῦ Συνεδρίου ἐγίνε δενδροφύτευση 400 δενδρυλλίων στόν πιά πάνω χῶρο ἀπό τούς νέους. Ἐπίσης τελέσθηκε ἀγρυπνία στό ἐκκλησάκι τῆς κατασκήνωσις ἀπό τόν Ἡγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, Ἄρχιμ. Νικόλαο. Ὁ Μητροπολίτης μας ἦταν ἀνάμεσα στούς νέους τῆς Κοινότητας, ὅπου καί συζήτησε μαζί τους ἀναπτύσσοντας ἕνα ἐπικοινωνιακό διάλογο γιά τά θέματα τοῦ συνεδρίου.

Ἐπισκέψεις τοῦ Μητροπολίτη στά σχολεῖα

Στά πλαίσια τῆς καθιερωμένης ποιμαντικῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας μέ τούς μαθητές τῶν σχολείων τῆς πόλης καί τῆς ἐπαρχίας μας ἐπισκέφθηκε κατά τούς μήνες Νοέμβριο - Δεκέμβριο τά πιά κάτω σχολεῖα, μίλησε σέ ὅλους τούς μαθητές καί εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἀναπτύξει γόνιμο καί ἐπικοινωνιακό διάλογο μέ τούς τελειοφοίτους τῶν σχολείων.

Λανίτειο Λύκειο Α, Λανίτειο Λύκειο Β, Λύκειο Ἁγίου Ἰωάννη, Λύκειο Πολεμιδιῶν, Τεχνική Α, Τεχνική Β, Α Δημοτικό (ΚΒ), Β Δημοτικό (ΚΑ), Λύκειο Ἁγ.Φυλάξεως, Γυμνάσιο Ἁγ.Φυλάξεως, Γυμνάσιο Καθολικῆς, Λανίτειο Γυμνάσιο, Λύκειο Ἁγ. Ἀντωνίου, Λύκειο Ἁγ. Σπυριδωνος, Λύκειο Ἁπ. Πέτρου καί Παύλου, Ξενοδοχειακή Σχολή, Λύκειο Λινόπετρας καί Λύκειο Ἁγίου Νικολάου.

Συνάντηση τοῦ Μητροπολίτη με τόν Δήμαρχο Κερύνειας

Τὴν Τρίτη 18 Νοεμβρίου ὁ Πανιερώτατος συναντήθηκε με τὸν Δήμαρχο Κερύνειας κ. Ὁρολογᾶ ὡς ἐκπρόσωπο τῶν κατεχομένων δήμων τῆς πατρίδας μας. Συζήτησε μαζί του τὸν τρόπο διατήρησης τῆς μνήμης τῶν κατεχομένων καὶ τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομίας καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἔκδοση εἰδικοῦ λευκώματος πού προωθείται γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό.

Ὀικολογικό Διήμερο "Κοινότητα Νέων"

Στις 16 καὶ 17 Νοεμβρίου 2003 πραγματοποιήθηκε, ἀπὸ τὴν Κοινότητα τῶν Νέων τῆς Μητροπόλεως μας στὸν Κατασκηνωτικὸ κῶρο τοῦ Σαϊτῆ, "Ὀικολογικό Διήμερο". Τὸ θέμα πού συζητήθηκε ἦταν, "Θεὸς-φύση-ἄνθρωπος". Στὸ διήμερο συμμετείχαν πενήντα περίπου νέοι ὅπου καὶ διανυκτέρευσαν στὴν κατασκήνωση. Μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Συνεδρίου ἐγίνε δενδροφύτευση 400 δενδρυλλίων στὸν πῶ πάνω κῶρο ἀπὸ τοὺς νέους. Ἐπίσης τελέσθηκε ἀγρυπνία στὸ ἐκκλησάκι τῆς κατασκήνωσης ἀπὸ τὸν Ἡγούμενο τῆς ἱερᾶς μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, Ἀρχιμ. Νικόλαο. Ὁ Μητροπολίτης μας ἦταν ἀνάμεσα στοὺς νέους τῆς Κοινότητας, ὅπου καὶ συζήτησε μαζί τους ἀναπτύσσοντας ἕνα ἐπικοινωνιακὸ διάλογο γιὰ τὰ θέματα τοῦ συνεδρίου.

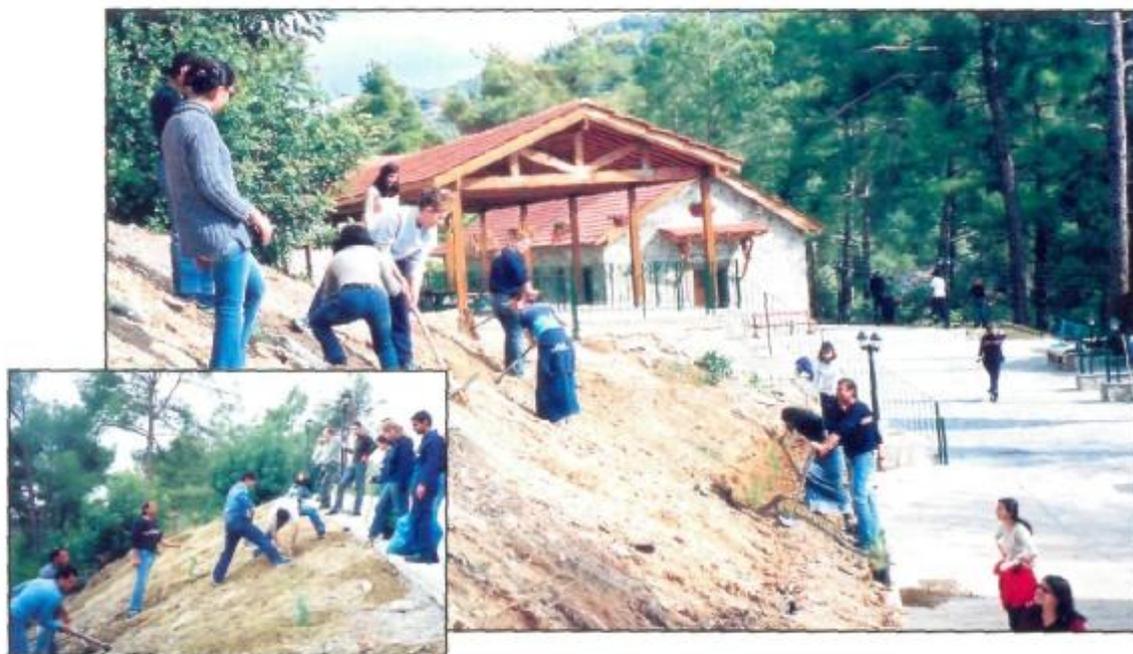
Δεσποτικές καὶ Θεομητορικές ἐορτές

Ἡ Μητρόπολή μας προέβη στὴν ἔκδοση καλαίσθητου βιβλιαρίου τὸ ὅποιο περιέχει τὶς Δεσποτικές καὶ Θεομητορικές ἐορτές με τὶς σχετικές εἰκόνες, κείμενα πού ἀναφέρονται στὸ περιεχόμενο τῶν ἐορτῶν καὶ τὸ ἀπολυτίκιο τῆς κάθε ἐορτῆς. Τὸ τεῦχος αὐτό θά διανεμηθεῖ στοὺς μαθητὲς τῶν Δημοτικῶν καὶ τῶν Γυμνασίων τῆς πόλης μας κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Μητροπολίτη μας σ'αὐτά.

Ἐπισκέψεις τοῦ Μητροπολίτη στὰ σχολεῖα

Στὰ πλαίσια τῆς καθιερωμένης ποιμαντικῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας με τοὺς μαθητὲς τῶν σχολείων τῆς πόλης καὶ τῆς ἐπαρχίας μας ἐπισκέφθηκε κατὰ τοὺς μῆνες Νοέμβριο - Δεκέμβριο τὰ πῶ κάτω σχολεῖα, μίλησε σὲ ὅλους τοὺς μαθητὲς καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νά ἀναπτύξει γόνιμο καὶ ἐπικοινωνιακὸ διάλογο με τοὺς τελειοφοίτους τῶν σχολείων.

Λανίτειο Λύκειο Α, Λανίτειο Λύκειο Β, Λύκειο Ἁγίου Ἰωάννη, Λύκειο Πολεμιδιῶν, Τεχνικὴ Α, Τεχνικὴ Β, Α Δημοτικὸ (ΚΒ), Β Δημοτικὸ (ΚΑ), Λύκειο Ἀγ.Φυλάξεως, Γυμνάσιο Ἀγ.Φυλάξεως, Γυμνάσιο Καθολικῆς, Λανίτειο Γυμνάσιο, Λύκειο Ἀγ. Ἀντωνίου, Λύκειο Ἀγ. Σπυρίδωνος, Λύκειο Ἀπ. Πέτρου καὶ Παύλου, Ξενοδοχειακὴ Σχολή, Λύκειο Λινόπετρας καὶ Λύκειο Ἁγίου Νικολάου.

Ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Πέτρου σπίν Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ

Τήν Τρίτη 2 Δεκεμβρίου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.κ. Πέτρος, τόν ὁποῖο συνόδευαν οἱ Μητροπολίτες Κιτίου κ. Χρυσόστομος, Λεοντοπόλεως Διονύσιος καί οἱ Ἐπίσκοποι Νεϊλουπόλεως κ. Γεώργιος καί Τριμυθοῦντος κ. Βασίλειος, ἐπισκέφθη τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας μέ τήν εὐκαιρία τῆς 8ης Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε σέ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας. Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας παρέθεσε τιμητικό γεῦμα καί εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ἀνταλλάξουν ἀπόψεις γιά θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν Ἐκκλησία.

Τό Σάββατο 6 Δεκεμβρίου, μέ τήν εὐκαιρία τῆς πρῶτης γενικῆς συνέλευσης, τόν Πανιερώτατο ἐπισκέφθηκε καί ὁ Μητροπολίτης Βόστρων κ. Σάββας.

Στίς 29 Νοεμβρίου καί στίς 13 Δεκεμβρίου σπίν παρουσία τοῦ Μητροπολίτη μας πραγματοποιήθηκαν δύο μετακατασκηνωτικές συγκεντρώσεις σπίν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς), μία γιά τήν πρώτη καί δεύτερη κατασκηνωτική περίοδο καί μία γιά τήν τρίτη καί τέταρτη. Οἱ κατασκηνώτριες εἶχαν τήν εὐκαιρία νά παρακολουθήσουν σχετική βιντεοταινία, νά τραγουδήσουν τραγούδια τῆς

κατασκηνώσεως καί γενικά νά ξαναζήσουν τίς ὥραϊες στιγμές καί νά γευθοῦν τή χαρά τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς. Στίς μαθήτριες μίλησε ἡ ἀρχηγός δνίς Μαργαρίτα Κωστή καί ὁ Πανιερώτατος, ὁ ὁποῖος ἐπιδαψίλευσε σέ ὅλες τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες του.

Γενική Συνέλευση ἰδρύματος Σολομώντος Παναγίδη

Τήν Κυριακή 7 Δεκεμβρίου μετά τή Θεία Λειτουργία καί τή στέψη τῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου Σολομώντος Παναγίδη, σπίν περίβολο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Λεμεσοῦ, κατά τήν ὁποία μίλησε ὁ κ. Χριστάκης Χριστοδουλίδης, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσια συνεδρίαση τῶν μελῶν τοῦ ἰδρύματος Σολομώντος Παναγίδη. Ὁ Πανιερώτατος, ὡς πρόεδρος τοῦ ἰδρύματος, μίλησε γιά τούς σκοπούς καί στόχους καί ἐνημέρωσε τά μέλη γιά τήν πορεία τῶν ἐργασιῶν βελτίωσης καί ἐπέκτασης τοῦ ἰδρύματος καί ἀναβάθμισης τῶν ὑπηρεσιῶν τίς ὁποῖες προσφέρει.

Κοιμητήριο Σφαλαγγιώτισσας

Τήν Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε σύσκεψη τοῦ Μητροπολίτη μέ τόν δήμαρχο καί Ἐπαρχο Λεμεσοῦ, ἐκπροσώπους τῶν ἐμπλεκόμενων δήμων, τόν ἐκπρόσωπο πολεοδομίας καί ἄλλους ὑπηρεσιακούς παράγοντες γιά προσπάθεια ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων πού σχετίζονται μέ τό κοιμητήριο Σφαλαγγιώτισσας. Τή σύσκεψη συνεκάλεσε ὁ Πανιερώτατος σπίν πλαίσια τῆς ἐπιθυμίας του γιά ἀντιμετώπιση καί λύση ὅλων τῶν προβλημάτων πού ἔχουν σχέση μέ τή βελτίωση καί ἐξωραϊσμό τοῦ κοιμητηρίου.

Μετακατασκηνωτικές συγκεντρώσεις

κατασκηνώσεως καί γενικά νά ξαναζήσουν τίς ὥραϊες στιγμές καί νά γευθοῦν τή χαρά τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς. Στίς μαθήτριες μίλησε ἡ ἀρχηγός δνίς Μαργαρίτα Κωστή καί ὁ Πανιερώτατος, ὁ ὁποῖος ἐπιδαψίλευσε σέ ὅλες τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες του.

Διεθνής Ήμέρα Ήθελοντῶν

Τὴν Τρίτη 2 Δεκεμβρίου ἐορτάσθηκε στὴν πόλη μας ἡ διεθνής ἡμέρα ἑθελοντῶν μὲ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στὸ Παττίκειο Δημοτικὸ Θέατρο τὸ Ἐπαρχιακὸ Συμβούλιο Εὐημερίας Λεμεσοῦ, πού εἶναι τὸ συντονιστικὸ σῶμα τῶν ἑθελοντικῶν Ὀργανώσεων Κοινωνικῆς Πρόνοιας τῆς πόλης καὶ ἐπαρχίας μας. Στὴν ἐκδήλωση παρέστη καὶ ἀπύθυνε χαιρετισμὸ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας καὶ μεταξύ ἄλλων ὑπενθύμισε ὅτι ὁ μέγας ἑθελοντὴς εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ὁποῖος ἐκουσίως ἐννηθρώπισε γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Στὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης ἀπένειμε τὶς τιμητικὲς πλάκετες σὲ ὀργανωμένα σύνολα καὶ πρόσωπα γιὰ τὴ μακρόχρονη ἑθελοντικὴ προσφορά τους.

Ἐπίσκεψη Μητροπολίτη στὸ Νοσοκομεῖο Λεμεσοῦ

Τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας ἐπισκέφθηκε μὲ τὸν Δήμαρχο καὶ Ἐπαρχο Λεμεσοῦ τὸ Νοσοκομεῖο Λεμεσοῦ καὶ δένειμαν δῶρα στοὺς ἀσθενεῖς. Ἐκεῖ ὁ Πανιερώτατος ἀπύθυνε τὶς παιρικές του εὐχὲς καὶ εὐλόγησε τοὺς ἀδελφούς μας. Ἡ ἐπίσκεψή του ἔδωσε χαρὰ, δύναμη καὶ ὑπομονή στοὺς ἀσθενεῖς.

Νέα Χειροτονία

Ὁ πατὴρ Χριστὸς Χρίστου κατάγεται ἀπὸ τὸ χωριὸ Πάχνα. Γεννήθηκε στὴ Λεμεσό στὶς 26 Ἰουνίου τοῦ 1978. Φοίτησε στὸ Γυμνάσιο Ἐπισκοπῆς καὶ ἀκολούθως στὴν Α΄ Τεχνικὴ Σχολὴ Λεμεσοῦ. Ἐργάστηκε ὡς μηχανικὸς αὐτοκινήτων. Σήμερα εἶναι μαθητὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας στὶς 21 Δεκεμβρίου στὸν ἱερό ναὸ Παναγίας Χρυσαιφυλιώτισσας, στὴν Ἁγία Φύλα Λεμεσοῦ.

Γενικὴ συνέλευση Ὁρθοδόξων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν

Στὶς 20 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ γενικὴ συνέλευση τῶν Ὁρθοδόξων ἐνοριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν κατὰ τὴν ὁποία ἀνασκοπήθηκε τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπιτελοῦν κατ' ἐνορία οἱ Σύνδεσμοι αὐτοὶ καὶ μελετήθηκαν τρόποι περαιτέρω ἀνάπτυξης τῶν δραστηριοτήτων τους. Στὴ συνέλευση μίλησαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Μητροπόλεως μας, κ. Σταῦρος Ὀλύμπος, καὶ ἡ Πρόεδρος τῶν Συνδέσμων κα Νίτσα Μουκταρούδη. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίες καὶ ἐξελέγη νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι καὶ κάλαντα Χριστουγέννων ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ χορωδία τῆς Μητρόπολής μας

Τὴν Τρίτη 23 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 8.00 μ.μ. ἡ βυζαντινὴ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ "ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ" διοργάνωσε μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων τὴν ἐκδήλωση "ΚΑΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ, ΑΡΧΟΝΤΕΣ" μὲ ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους καὶ παραδοσιακά κάλαντα τῶν Χριστουγέννων, στὸ Παττίκειο Δημοτικὸ Θέατρο Λεμεσοῦ.

Στὴν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν ἐκτός τῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας καὶ μουσικὸ σχῆμα παραδοσιακῶν ὀργάνων, μέλη τῆς Κοινότητος νέων τῆς Μητρόπολής μας καὶ παιδιὰ τῶν κατηχητικῶν συνάξεων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ Ἁγίου Ἀρτεμίου.

Κόψιμο Βασιλόπιτας

Τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς, σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο, ὁ Μητροπολίτης μας παρέστη καὶ ἔκοψε τὴ βασιλόπιττα σὲ τελετὲς πού ὀργάνωσαν ὁ Δήμος Λεμεσοῦ, ἡ Ἐπαρχιακὴ Διοίκηση καὶ ἡ Μητρόπολή μας γιὰ τὸ προσωπικὸ τῶν Γραφείων καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ. Σὲ σύντομο χαιρετισμὸ τοῦ ὁ Πανιερώτατος ἐπιδαψίλευσε σ' ὄλους τὶς εὐλογίες καὶ τὶς πατρικές εὐχὲς του γιὰ τὸ ἀνατέλλον νέον ἔτος τῆς χρηστότητας τοῦ Κυρίου.

Κυκλοφόρησε στή σειρά τῶν Ἐκδόσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ τό νέο βιβλίο

ΑΚΟ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΕΝ Τῶ ΜΙΚΡῶ ΒΕΣΠΗΡΙῶ

Εἰς τὴν κληρονομίαν ἡμετέραν...

Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν...

Τὸ ἄλλοτερον τὸ δικαίωμα...

Ρεῖθρον ἵσταται ἡμεῖς...

Βραβείον τιμητικόν...

Υπερβολὴν ἐπιπέσει...

ΑΓΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΝΥΘΟΥΣΗΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ὁ ἅγιος Ἀρκάδιος...

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Ι ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ
Ἀρχιερατικῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Θεμάτων
Πρωτοπνευματικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γαργάνης καὶ Ἀρκαδίας

**ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ**

**ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΚΑΙ
ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΑ**

ΕΠΙ Τῆ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ
1700 ἔτων ἀπὸ τῆς μαρτυρικῆς
τελειώσεως αὐτοῦ 303-2003 μ.Χ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ἹΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Κεντρικὴ Διάθεση γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα:
Δημήτρης Καραθανάσης, Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου 2
Βασιλικά Σουρωτή, Θεσσαλονίκη 570 06
Τηλ.: 6974 434372, 23960 41370

Κεντρικὴ Διάθεση γιὰ ὅλη τὴν Κύπρο:
Βιβλιοπωλεῖο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ,
Ἁγίου Ἀνδρέου 304, Τ.Θ. 56091, Λεμεσός
(00357) 25366844, Fax: 25346509